

ဗိုလ်ချုပ်ကျော်သောင်း (သို့မဟုတ်) ဘဝတက္ကသိုလ်မှ တပ်မင်းကြီး - အပိုင်း(၁)

` `တို့ KNDO ဟာ သမိုင်းနဲ့နေလာတာ။ အောက်ကို ကျသွားရင်တောင် အပင်ပြန်ပေါက်တဲ့ ရွက်ကျပင်ပေါက် အမျိုးအစား...။ နောက်တခုက ဘယ်တော့မှ စောင်းလျက်၊ မှောက်လျက် မနေဘူး။ ပစ်တိုင်းထောင်ပဲ။ နိုင်ငံရေးက အကူအပြောင်းတွေ ရှိနေတယ်။ ဘယ်လောက်ပဲရှိရှိ စောဘဦးကြီး တောင်ငူမှာ ပြောသွားတဲ့ မိန့်ခွန်းစကားထဲက အတိုင်း..... လက်နက်ချစကား အလျဉ်းမပြောရဘူးဆိုတာ....။ အဲ့ဒါကို အသေမှတ်ထားလိုက်.....။ ` `

(ဗိုလ်ချုပ်ကျော်သောင်း)

ကရင့်အမျိုးသားကာကွယ်ရေးတပ်မတော်

(KNDO တပ်မှူးများ အစည်းအဝေးတွင်ပြောကြားခဲ့သည့် မိန့်ခွန်းမှ.....)

(၁)

`ဇာတိပွိုလ်.... `။

သူ့အား မည်သူက စတင်၍မှည့်ခေါ်ခဲ့သည်မသိ...။ အိမ်တွင် ဆွေမျိုးသားချင်းများက သူ့အား `ဇာတိပွိုလ်´ ဟုပင် ခေါ်ကြ၏။ သူ၏အမည်ရင်း `မန်းကျော်သောင်း´ အား မခေါ်ကြ။ သူ... ၁၀ နှစ်သားအရွယ်တွင်ပင် သူ့အမိုး (အမေ) ဖြစ်သူ ကွယ်လွန်ခဲ့သဖြင့် သူ၏ ငယ်စဉ်ခလေးဘဝက အဖီး (အဖွား) ၏ လက်ပေါ်၌ပင် ကြီးပြင်းခဲ့ရသည်ဟု ဆိုရမည်။ သူ့၌ မွေးချင်းညီကိုမောင်နှမ ၃ ယောက်ရှိ၏။ သူ့အပါး (အဖေ) ၏ အမည်က မန်းနန်းရင် ဖြစ်ပြီး အမိုး (အမေ) ကမူ နန်းညွန့်ဟူ၍ ဖြစ်သည်။ သူကား အမိုးအား ခင်တွယ်သောသားဟု ဆိုရမည်။ သူ၏ မိဘဘိုးဘွားအားလုံးက ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များ ဖြစ်ကြသော်လည်း သူကမူ ခရစ်ယာန်ဘာသာ ကိုးကွယ်၏။

သူ့ဇာတိ `ထိန်ကုလားကုန်းရွာ´ က မအူပင်ခရိုင်၊ ပန်းတနော်မြို့နယ်အတွင်းရှိသည့် ရွာဖြစ်သည်။

သူ၏ ငယ်စဉ်ဘဝက `ထိန်းကုလားကုန်း' နှင့် `တုန်းလှဲချောင်းရွာ' များတွင် ဖြတ်သန်းရင်း ကုန်လွန်ခဲ့ရသည်။ တုန်းလှဲချောင်းရွာက တုန်းလှဲချောင်းကို အစွဲပြုပြီးခေါ်သော ရွာဖြစ်သည်။ တုန်းလှဲချောင်းက ဧရာဝတီမြစ်ကြီးအတွင်း စီးဝင်သည့် ချောင်းငယ်လေးဖြစ်သည်။ ဧရာဝတီ...၊ တုန်းလှဲချောင်း...လတာ...နှင့် ဗေဒါတို့ကား သူ၏ ငယ်ဘဝပုံရိပ်နှင့် တွဲ၍ ထင်ဟပ်လျက်...။

သူ့အား မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၂၈၅ ခုနှစ် ပြာသိုလဆုတ် ၁၁ နေ့တွင် မွေးဖွားခဲ့၏။ သူမွေးဖွားခဲ့သည့် ၁၂၈၅ ခုနှစ်က ခရစ်သက္ကရာဇ် ၁၉၂၄ ခုနှစ်ဖြစ်၏။ ထိုနှစ်ကားမြန်မာနိုင်ငံရေးတွင် ခိုင်အာခီအုပ်ချုပ်ရေး ပုံစံသစ် ပုံလောင်း၍ အသက်သွင်းနေသည့် ကာလဖြစ်သည်။ ခိုင်အာခီအုပ်ချုပ်ရေးတွင် ဥပဒေပြုကောင်စီနှင့် အုပ်ချုပ်မှုကောင်စီဟူ၍ ရှိ၏။ ဥပဒေပြုကောင်စီတွင် ကောင်စီဝင်ကိုယ်စားလှယ် ၁၀၃ နေရာရှိပြီး၊ မြန်မာတိုင်းရင်းသားများနှင့် ကရင်တိုင်းရင်းသားများအတွက် ကိုယ်စားလှယ်နေရာများ သတ်မှတ်ထားရှိ၏။ ဘုရင်ခံ၏ အုပ်ချုပ်မှုကောင်စီတွင် အစိုးရအဖွဲ့ဝင် ဝန်ကြီး ၄ နေရာထားရှိပြီး ပြည်ထဲရေးနှင့် ဘဏ္ဍာရေးဝန်ကြီး နေရာ ၂ နေရာအား ဘုရင်ခံမှ တိုက်ရိုက်ခန့်အပ်မည် ဖြစ်သည်။ ပညာရေးနှင့် သစ်တောရေးရာဝန်ကြီး ၂ နေရာအတွက်ကိုမူ ဘုရင်ခံမှ သဘောကျနှစ်သက်သည့် ဥပဒေပြုကောင်စီဝင်များအား ကောင်စီမှ ရွေးချယ်ပေးကြရမည်။ ချုပ်ရလျှင်မူ.... ခိုင်အာခီ အုပ်ချုပ်ရေးဟူသည်က....ဘုရင်ခံ၌သာ အချုပ်အခြာအာဏာ အားလုံးကို ချုပ်ကိုင်ထားသည့် အုပ်ချုပ်ရေးပင်....။

လှိုင်၊ ပု၊ ကျော် - GCBA က ခိုင်အာခီ ရွေးကောက်ပွဲအား သပိတ်မှောက်ကြ၏။ ပြီးလျှင် ခိုင်အာခီ အုပ်ချုပ်ရေးနှင့် မပူးပေါင်း၊ မဆက်ဆံရေး လှုပ်ရှားမှုများ ဆောင်ရွက်ကြသည်။

အစိုးရနှင့် မဆက်ဆံဘူး....

ခိုင်အာခီအား အသိအမှတ်မပြုဘူး....

အခွန်အတုတ်များ မပေးဆောင်ဘူး.... စသည့် `ဘူး' ...တိုက်ပွဲများအား ဆင်နွှဲကြ၏။

ဦးဘဖေ၏ ၂၁ ဦးပါတီနှင့် ဆာဂျေအေမောင်ကြီး၏ ရွှေတောင်ကြားပါတီက ခိုင်အာခီရွေးကောက်ပွဲ ဝင်ကြ၏။ ဒေါက်တာ ဆာစံစိဖိုး၏ ဒေါ်ကလူ ကရင်အမျိုးသား အစည်းအရုံးသည်လည်း ခိုင်အာခီရွေးကောက်ပွဲ ဝင်၏။

သူကား.... ခိုင်အာခီအုပ်ချုပ်ရေးပုံစံသစ်နှင့်အတူ မွေးဖွားခဲ့သည်ဟု ဆိုရမည်။

(၂)

သူ...ကျောင်းစနေတော့....ရွာက ဘုန်းကြီးကျောင်းတွင်ပင် နေ၏။ ထိုခေတ် ကျေးလက်ပညာရေးက ဘုန်းကြီးကျောင်း ပညာရေးနှင့်ပင် စကြရသည်။ ၁၉၂၀ ခုနှစ် ပထမ ကျောင်းသားသပိတ် ပြီးသည့်နောက် အမျိုးသားကျောင်းများ ဖွင့်လှစ်ခဲ့ကြသော်လည်း ကျေးလက်အထိ မကျယ်ပြန့်သေး....။ သူတို့ရွာရှိ စာချဘုန်းကြီးက အညာသားဘုန်းကြီး ဖြစ်သည်။ ကြိမ်လုံးတချောင်းနှင့် စာချသည့် ဘုန်းကြီးဖြစ်သည်။ အရိုက်ကြမ်းသဖြင့် ရွာသားအချို့က နောက်ကွယ်တွင် ဘုန်းကြီးအား ‘ပလန်းကိုင်း’ ဟု ခေါ်ကြသည်။ ‘ပလန်းကိုင်း’ က မြန်မာပြန်လျှင် ‘ပုလင်းကွဲ’ ဟု အနက်ထွက်မည်။ ပုလင်းကွဲ ဟူသည်က...ရှုမည်၊ ထိမည်ဟူ၍ ဖြစ်မည်။

မင်္ဂလာသုတ် သင်ရ၏။ သူနှင့်အတူ မင်္ဂလာသုတ်တတ်သည့် ကျောင်းသားပေါင်းက ၂၀ ခန့်ရှိမည်။ ဘုန်းကြီး ပလန်းကိုင်းက သူတို့ကို မင်္ဂလာသုတ်ချပေး၏။ မင်္ဂလာသုတ်ကို ပီအောင် သူတို့ ရွတ်ဆိုကြရသည်။ ဘုန်းကြီးက မပီလျှင် ပီအောင်ရွက်ခိုင်း၏။ မရပါက.... ကျောပုပ်အောင် ကြိမ်လုံးနှင့် ဆော်၏။ ပါဠိပါဒ်များဖြစ်၍ သူတို့က ပီအောင် မရွက်နိုင်ကြ။

‘ယံမင်္ဂလံ ဒွါဒသဟိ၊ယံမင်္ဂလံ’ အားရွက်လျှင် သူတို့က ‘ယာမင်္ဂလံ’ ဟူ၍သာ အသံထွက်ကြ၏။ ‘ယံ’ အား မပီကြ။

‘ဒွါဒသဟိ’ ဟူလျှင်လည်း ‘ဒွါ’ အား ‘ဒ’ ဟုသာ ရွက်၍ရ၏။ ဤတွင် ကျောပေါ်သို့ စာချကိုယ်တော်၏ ကြိမ်က ‘ဖုန်း’ ... ‘ဖုန်း’ နှင့် ရောက်လာ၏။ မသက်သာ။ အညှီအမဲစွဲ၏။ မင်္ဂလာသုတ်နှင့်ပင် ကျောပုပ်ရမည့်အခြေ....။

သူကား ..သူ့အဖီး (အဖွား) ကို အရိုက်ခံထားရသည့် အရိုးရာများ ပြရင်း ပြော၏။

‘မတတ်နိုင်တော့ဘူး အဖွားရေ။ ဒီမှာကြည့်စမ်းပါဦး။ တင်ပါးတွေ၊ ကျောကုန်းတွေ ရိုက်ထားတာ။ မင်္ဂလာသုတ် ကျောကုန်းပုပ်ဆိုသလိုပဲ။ ကျနော် ကျောင်းမနေချင်တော့ဘူး...’

အဖွားက သူပြောသည်ကို လက်မခံ။ ကျောင်းနေမှ စာတတ်မည်၊ ကျောင်းနေဖို့သာ ပြော၏။ သူ့စိတ်၌မူ ‘ဒီဘုန်းကြီး ငါနဲ့တော့ မဖြစ်ဘူး။ ဒီလိုသာရိုက်နေရင် တကြိမ်ကြိမ် ငါနဲ့ ပြဿနာတော့ ဖြစ်တော့မှာပဲဟူ၍ တွေးထင်ထား၏။ တွေးထင်ထားသည့်အတိုင်းပင်မင်္ဂလာသုတ်အား ဘုန်းကြီးက စာချပေး၏။ သူတို့က လိုက်၍ စာအံကြရသည်။ ထုံးစံအတိုင်း ပါဠိသံကမပီ။ တယောက်ပြီးတယောက် အရိုက်ခံကြရ၏။ သူ့အလှည့်သို့ ရောက်လာ၏။ သူ၏ ပါဠိအသံထွက်ကမပီ.... ဘုန်းကြီးက

ကြိမ်လုံးအား မြောက်လိုက်၏။ သူဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ အရိုက်မခံတော့ဘူး...။ သူ...
ဘုန်းကြီးကျောင်းပေါ်မှ ဆင်းပြေးတော့၏။ ထိုနေ့မှစပြီးသူ၏ ဘုန်းကြီးကျောင်း
ပညာရေးသည်လည်း ဆုံးခန်းတိုင်သွားတော့သည်။

(၃)

ဘုန်းကြီးကျောင်းမှ ဆင်းပြေးခဲ့ပြီးသည့်နောက် သူသည် အဖွားအိမ်သို့မပြန်....။ အဒေါ်အထွေးဆုံး၏
အိမ်သို့ သွားသည်။ သူ့အဒေါ်၏ အိမ်က `ငှက်ကျရွာ´ နှင့် `ရေတွင်းကုန်´ ရွာ အကြားတွင် ရှိ၏။
အဖွား၏ အိမ်နှင့်က မဝေး...။ လမ်းလျှောက်သွားလျှင်မူ မိနစ် ၂၀ ခန့် လျှောက်ရမည်။ ထိုနေ့မှစပြီး
သူ၏ အဒေါ်အိမ်၌ပင်နေ၍ ထိုရွာရှိ ခရစ်ယာန်မစ်ရှင်ကျောင်း၌ အတန်းပညာအား ဆက်၍သင်၏။

ဘုန်းကြီးကျောင်း၌ မင်္ဂလာသုတ်အထိ သင်ခဲ့ရသည့်အတွက် အတန်းကျောင်း၏ သူငယ်တန်း၊
ပထမတန်း၊ ဒုတိယတန်း ဖတ်စာများအား သူဖတ်၍ တတ်သည်။ သင်္ချာတွင်လည်း ရ၏။ သို့နှင့်
သူ့အား အတန်းကျောင်း၌ ပထမတန်းမှစ၍ သင်ကြားရန် လက်ခံလိုက်၏။ နှစ်ဝက်ခန့် စာသင်ပြီးသည့်
နောက်တွင်မူ သူ့အား ပထမတန်းမှ ဒုတိယတန်းသို့ တင်ပေးလိုက်ပြန်သည်။ အတန်းကျောင်း၌
သူသည် အတန်းတိုင်းတွင် ပထမရ၏။

စတုတ္ထတန်းတွင်သူသည် `စကောလားရှစ်´ ရရန် သူ ကြိုးစား၏။ စတုတ္ထတန်းကျောင်းသား၊ သူသည်
အငယ်တန်းများမှ မြန်မာစာ ဆရာမလာလျှင် သူပင် ဆင်း၍ အငယ်တန်းများတွင်
မြန်မာစာသင်ပေးရသည်။ သူ၏ မြန်မာစာအသင်အပြုက ကောင်းသည်ဟု ဆိုကြ၏။
စတုတ္ထတန်းကျောင်းသား သူသည် ညစဉ်ပင် မီးခွက်ထွန်း၍ စာကျက်၏။ သူ ဒီနှစ် စကောလားရှစ်
ရရမည်။ ဤသို့ တွေးထင်ထားခဲ့၏။

သို့သော်.....။

အဒေါ်ဟစ်တလာနှင့် မူဆိုလီနီတို့ အာဏာရလာခဲ့ပြီးသည့်နောက်တွင် ဥရောပသည်
မငြိမ်သက်တော့.....။ ၁၉၃၆ တွင် မူဆိုလီနီက `အီသီယိုးပီးယား´ ကို တိုက်၍သိမ်း၏။
အဒေါ်ဟစ်တလာကလည်း `ဩစတြီးယား´ နှင့် `ချက်ကိုစလို ဗက်ကီးယား´ နိုင်ငံများအား
ကျူးကျော်၍ သိမ်းယူခဲ့၏။ ပြီးလျှင်ဟစ်တလာက ၁၉၃၉ ခုနှစ်အတွင်း `ပိုလန်´ ကို
ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ပြန်၏။ ဟစ်တလာ၏ ကျူးကျော်စစ်က ဥရောပအား ခြိမ်းခြောက်၍ လာလေပြီ။
ဗြိတိန်နှင့် ပြင်သစ်က ဂျာမန်အား စစ်ကြေညာလိုက်၏။ စစ်ပွဲ၏ အစတွင် ဂျာမန်တပ်တို့က

အသာစီးရနေခဲ့သည်။ စတာလင်သည် ဂျာမန်တို့ ကျူးကျော်သိမ်းပိုက်နေသည့် ပိုလန်အရှေ့ခြမ်းအား ဝင်၍သိမ်း၏။ ပိုလန်၏ အနောက်ခြမ်းကိုမူ ဂျာမန်တို့က သိမ်းထားပြီး ဖြစ်၏။

၁၉၄၀ ခုနှစ် နှစ်ဦးတွင် ဟစ်တလာ၏ တပ်တော်ကြီးသည် နော်ဝေး၊ ဒိန်းမတ်၊ နယ်သာလန်၊ ဘယ်လ်ဂျီယံ၊ ဟော်လန်တို့ကို သိမ်းပြန်၏။ ပြီးလျှင် ပြင်သစ်ပြည်မြောက်ပိုင်းကို ထိုးစစ်ဆင်၏။ ‘မူဆိုလီနီ’ ကလည်း ပြင်သစ်အား စစ်ကြေညာ၍တိုက်၏။ ပြင်သစ်အခြေအနေက မဟန်.....။ အဒေါ့ဟစ်တလာနှင့် မူဆိုလီနီတို့၏ ထိုးစစ်အောက်၌ ပြင်သစ်သည် တောင့်မခံနိုင်တော့.....။ ဂျာမနီနှင့် စေ့စပ်ပြေငြိမ်းလိုက်ရ၏။ နာဇီဖက်ဆစ်တို့၏ စစ်ဖိနပ်သံခွာအောက်သို့ ပြင်သစ်ပြည်သည် ရောက်သွားရ၏။ ထိုအချိန်အထိ ကြားနေရေးဝါဒကို ကျင့်သုံးနေခဲ့သော အမေရိကန်သည် ဖက်ဆစ်ဝါဒအား ကာကွယ်ရန် သူ၏ ကြားနေရေးဝါဒအား ဖယ်ချကာ မဟာမိတ်နိုင်ငံများနှင့် လက်တွဲ၍ နာဇီဖက်ဆစ်တို့အား တိုက်၏။

၁၉၄၁ တွင် အရှေ့အာရှမှ ဂျပန်သည် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုပိုင် ပုလဲဆိပ်ကမ်းအား ဗုံးကြဲတိုက်ခိုက်ခဲ့ပြီး ဒုတိယ ကမ္ဘာစစ်ကြီးအတွင်းသို့ ဝင်ရောက်ခဲ့၏။ ဤတွင် ‘လိပ်-ကန်’ မဟာမိတ်တို့ကတဖက်၊ ဂျာမနီ၊ အီတလီနှင့် ဂျပန်တို့က ဝင်ရိုးတန်းမဟာမိတ်ဖွဲ့၍ ဖက်ဆစ် ဥ နိုင်ငံကတဖက်.....။

ပုလဲဆိပ်ကမ်းအား ဗုံးကြဲတိုက်ခိုက်ပြီးနောက် ဂျပန်သည် ဟောင်ကောင်၊ ဝွမ်၊ ဝိတ်၊ ဖိလစ်ပိုင်၊ စသည့်ကျွန်းများအား တကျွန်းပြီးတကျွန်း တိုက်ခိုက်သိမ်းပိုက်ခဲ့တော့၏။ မလေးပြည်သည်လည်း ဂျပန်တို့လက်အောက် ရောက်၏။ ဗြိတိန်၏ အကြီးဆုံးခံတပ်ကြီးဖြစ်သည့် စင်္ကာပူခံတပ်သည်လည်း ဂျပန်တို့၏ လက်ဝယ်သို့ ကျရောက်ခဲ့ပြန်သည်။

စင်္ကာပူကျပြီးနောက်ဂျပန်စစ်ဦးသည် ထိုင်းမှတစ်ဆင့် မြန်မာနိုင်ငံသို့ ဦးတည်ခဲ့လေပြီ။ အရှေ့အာရှ၌ ကမ္ဘာ့စစ်မီးကြီးက အရှိန်အဟုန်နှင့် တောက်လောင်၍ နေလေပြီ.....။

ကမ္ဘာစစ်ကြီးက ကျောင်းသင်္ခန်း၏ တံခါးများအား ပိတ်လိုက်ကြလေပြီ.....။ စတုတ္ထတန်း စာမေးပွဲကြီးဖြေရန်မှာ လပိုင်းမျှပင် မလိုတော့.....။ ‘စကောလားရှစ်’ ရရန် မျှော်မှန်းချက်နှင့် သူသည် စာအား အထူးကြိုးစား၍ ဖတ်ရှု၏။ သို့သော်.... ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးက သူနေသည့် တုန်းလှဲချောင်းရွာ အတန်းကျောင်းလေး၏ စာသင်ခန်းတံခါးကိုလည်း ပိတ်ပစ်လိုက်တော့၏။ သူ၏ အတန်းကျောင်း ပညာရေးသည်လည်း စစ်မီးကြောင့် စတုတ္ထတန်း၌ပင် ဆုံးခန်းတိုင်ခဲ့ရတော့၏။

(၄)

သူ၌ မဟုတ်မခံစိတ်က ဝီရိယတိဟူ၍ပင် ပြောရမည်။ ငယ်ငယ်ကတည်းမှ တပါးသူအပေါ် မဟုတ်တာလည်း သူ မလုပ်။ သူတပါးက သူ့အပေါ် မဟုတ်တာ၊ မမှန်တာ လုပ်လျှင်လည်း သူမခံ.....။ လက်တုံ့ပြန်တတ်၏။ လက်တုံ့ပြန်သည်ကား လက်ပါ ၊ ပါသည့် လက်တုံ့ပြန်မှုမျိုး.....။

တနေ့ သူတို့ညီအကိုအချင်းချင်း လောက်စလုံး လှိမ့်ကြ၏။ ညီအကိုဟု ဆိုသော်လည်း တဝမ်းကွဲ၊ နှစ်ဝမ်းကွဲများ ဖြစ်ကြ၏။ သူ့အကို တဝမ်းကွဲတယောက်က နည်းနည်းညစ်ချင်၏။ နိုင်လျှင် သူများထံမှ လောက်စလုံးများအား ယူပြီး ရှုံးလျှင်မူ သူ့လောက်စလုံးများအား မပေးချင်.....။

သူကား ... သူ့အကိုဝမ်းကွဲနှင့် ကစားတိုင်း ရှုံးသည်က များ၏။ ရှုံးတိုင်း သူ့လောက်စလုံးများအား သူ့အကို တဝမ်းကွဲအား ပေးရမြဲ.....။ တကြိမ်တွင် သူနိုင်၏။ နိုင်သည့်အကြိမ်တွင် သူ့အကိုဝမ်းကွဲက သူ့အား လောက်စလုံးမပေး.....။ ပါးစပ်နှင့်တောင်းလည်း မရ။ ဤတွင် သူသည် အနားတွင်ရှိသည့် ထင်းခြမ်းပေါက်နှင့် သူ့အကို၏ ခေါင်းအား ရိုက်ခွဲ၏။

တကြိမ်တွင်လည်း သူ့ညီမဝမ်းကွဲတယောက်အား ` ပိုး ' သည့် ရွာမှကျောင်းဆရာအား အိမ်ပေါ်တက်၍ ရိုက်ဖူး၏။ သူ့ညီမဝမ်းကွဲက ၁၆ နှစ်၊ ၁၇ နှစ်အရွယ်။ ကျောင်းဆရာက အသက် ၄၀ လောက်ရှိသည့်သူ.....။ သူ့ညီမကလည်း ကျောင်းဆရာအား မနှစ်သက်.....။ ဤတွင် သူ့ညီမအား နှောင့်ယှက်သည်ဟုဆိုပြီး ကျောင်းဆရာ၏ အိမ်ပေါ်သို့ `ည' တွင် တက်၍ ခေါင်းရိုက်ခွဲ၏။ သူ၏ လူငယ်ဘဝ ဖြတ်သန်းမှုက ပေပေတေတေ နိုင်သည်ဟုပင် ဆိုရမည်။ အရက်လည်း သောက်၏။ ဖဲလည်း ရိုက်၏။ ကြက်လည်း တိုက်၏။ လှေပွဲ၊ နွားပွဲ ရှိလျှင်လည်း လောင်း၏။

`ဖဲရိုက်တာ၊ အရက်သောက်တာ၊

မြင်လောင်းတာ....တွေစုံလင်....

ဒီထက်ပင် ကဲအုံးရှင်၊ ဆယ်ဆပင်.....`

သီချင်းထဲတွင်တော့ `မေရှင်' က ဤသို့ဆို၏။ မတင်တင်ကမူ သူ့အပေါ် ဤသို့သဘောမထား။ မတင်တင်ဟူသည်ကား သူနှစ်သက်မြတ်နိုးနေသည့် အမျိုးသမီးဖြစ်သည်။ တရွာတည်းသားဖြစ်၍ သူ၏ ပေပေတေတေ နိုင်လွန်သည်အား မနှစ်သက်.....။ သူကမတင်တင်၏ တဝမ်းကွဲ အမတယောက်အား အောင်သွယ်ခိုင်း၏။ အောင်သွယ်ဖြစ်သူက သူ့အား အကြံပေးသည်။ သူတို့ ထင်းခုတ်သွားကြမည်။ ထင်းခုတ်သည့် နေရာသို့ လိုက်လာပြီး မတင်တင်အား သမီးရည်းစားစကားပြောရန် အကြံပေး၏။

မတင်တင်တို့ ညီအမနှစ်ယောက် ထင်းခုတ်တတ်မည့် ထင်းတောက ရွာနှင့်မဝေး...။ ရွာအလွန် ကိုင်းတောတွင်ပင် ဖြစ်သည်။ မတင်တင်နှင့် သူ့အမက ကိုင်းတောအတွင်း နေရာခွဲ၍ ထင်းခုတ်နေကြ၏။ သူက မတင်တင် ထင်းခုတ်နေသည့် နေရာသို့ ခြေသံမကြားအောင် လှမ်း၍ကပ်သွားသည်။ အနားသို့ရောက်မှ မတင်တင် သူ့အား တွေ့၏။

‘ နင်ဘာလာလုပ်တာလဲ ’

မတင်တင်က ထင်းခုတ်ရပ်ပြီး သူ့ကို မေး၏။

‘ ငါ နင်နဲ့ စကားပြောစရာရှိလို့ ’

‘ နင်နဲ့ ငါ ဘာမှ ပြောစရာ စကားမရှိဘူး ’

‘ နင်ပြန်မပြန်ရင် ငါဓားနဲ့ ခုတ်လိုက်မယ် ’

‘ ဟ .. ဒီလိုမလုပ်နဲ့ ’

သူက ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် မတင်တင်လက်မှ ဓားအား လုယူလိုက်၏။

‘ ငါ နင့်ကိုကြိုက်တယ် တင်တင် ’

သူက တည့်တည့်ပင် ပြောလိုက်၏။

‘ နင် ကြိုက်ပေမယ့် ငါမကြိုက်ဘူး၊ နင်ပြန်တော့.... ’

မတင်တင်ကလည်း ငြင်း၏။ သူက မတင်တင်၏ လက်ကို ဆွဲပြီး ထိုင်ခိုင်းသည်။ မတင်တင်က မထိုင်၊ ရုန်း၏။ မတင်တင်၏ ထမိန်စအား ဆွဲထားပြီး ...

‘ နင်မထိုင်ရင် နင့်ထမိန်ကို ငါဆွဲချွတ်လိုက်မယ် ’

သူ့ဟန်က တကယ်စွတ်လုပ်မည့်ဟန်...။ သို့နှင့် မတင်တင် သူ့အနားတွင် ထိုင်ချလိုက်ရ၏။

သူက မတင်တင်အား သမီးရည်းစား စကားပြော၍ အဖြေတောင်း၏။ မတင်တင်ကလည်း ငြင်းသည်။
နေက ညိုလာပြီ။ သူက မတင်တင်၏ ထမိန်စကို ဆွဲထားသဖြင့် ထပြန်၍လည်း မရ...။

‘ နင် ငါ့ကို ပြန်မကြိုက်ရင် ပေးမပြန်ဘူး...။ တခါထဲ နင့်ကို ခေါ်ထားလိုက်မယ် ’

သူ့စကားကြောင့် မတင်တင် အကျပ်တွေ့နေ၏။

‘ အေးပါ .. ငါ နင့်ကို ကြိုက်ပါတယ်။ ငါ့ထမိန်စကို လွှတ်တော့... ’

မတင်တင်က သူ့ကို ပြော၏။ သူက မယုံ...။

‘ နင် ငါ့ကို တကယ်ကြိုက်တာ မဟုတ်ပါဘူး ’

‘ ကြိုက်ပါတယ်ဟာ၊ ကြိုက်တယ် ’

‘ တကယ်ကြိုက်တယ်ဆိုရင် နင် ကျိန်မလား ’

‘ ငါက ဘယ်လို ကျိန်ရမှာလဲ ’

‘ ငါ တိုင်ပေးမယ်။ နင် လိုက်ဆို ’

သူနှင့်...မတင်တင်တို့ အကြင်ချစ်သူများ ဖြစ်သွားကြ၏။ မတင်တင်သည်ပင် သူ၏ ချစ်သူ.....။
မတင်တင်သည်ပင် သူ၏ အိမ်သူသက်ထား.....၊ ဇနီးမယား...။ သူတို့ အိုအောင်မင်းအောင်
ပေါင်းသင်းခဲ့ကြ၏။ ။

ဗိုလ်ချုပ်ကျော်သောင်း (သို့မဟုတ်) ဘဝတက္ကသိုလ်မှ တပ်မင်းကြီး - အပိုင်း(၂)

(၅)

ကရင်အမျိုးသားများ၏ ပထမဦးဆုံး ဖွဲ့စည်းခဲ့သည့် အမျိုးသားရေး အဖွဲ့အစည်းမှာ ‘ဒေါက်လူ’ ဖြစ်သည်။ ၁၈၈၁ ခုနှစ်တွင် ဒေါက်တာ တီးသံပြာက စတင်ဖွဲ့စည်းထူထောင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ၁၉၄၃ ခုနှစ်တွင် ဒေါက်လူမှ ခေါင်းဆောင်များနှင့် Karen Central Advisory Board (K.C.A.B) အား ဖွဲ့စည်းလိုက်၏။ ကရင်ဗဟိုအကြံပေး အဖွဲ့တွင် ဒေါက်တာဆာစံစီဖိုး၊ စောဘမောင်၊ စောသာဒင်တို့ ပါဝင်ခဲ့ကြ၏။ ၁၉၄၅ တွင် (K.C.A.B)အား (K.C.O)ဟူ၍ အသွင်ပြောင်းလိုက်ကြ၏။ (K.C.O)ကKaren Central Organization ဖြစ်သည်။ ထိုအဖွဲ့တွင် စောသာဒင်၊ ဆရာသာထို၊ စောဘဦးကြီး ပါဝင်ကြ၏။ ၁၉၄၆ ခုနှစ်တွင် (K.C.O) ကိုယ်စားအဖွဲ့ တဖွဲ့ သည် အင်္ဂလန်သို့ သွား၏။ အဖွဲ့တွင် စောဘဦးကြီး၊ စောသာဒင်၊ ဆစ်ဒနီလူနီနှင့် စောဖိုးချစ် ပါဝင်ပြီး၊ သီးခြား ကရင်ပြည်နယ်ရရှိရေးအတွက် ဗြိတိသျှနှင့် ဆွေးနွေးကြ၏။ စစ်ပြီးခေတ် ကရင်အမျိုးသားများ၏ အမျိုးသားရေး လှုပ်ရှားမှုများက အရှိန်အဟုန်နှင့်.....။

၁၉၄၇ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလတွင် KNU (Karen Nation Union) ဖွဲ့စည်း၏။ KNU ဖွဲ့စည်းရာတွင် KNA

ခေါ် 'ဒေါကလူ' ကရင်အမျိုးသား အစည်းအရုံး ဗုဒ္ဓဘာသာ ကရင်အမျိုးသားအဖွဲ့ချုပ် (BKNA) ၊ ကရင်ဗဟိုအဖွဲ့ (KCO) နှင့် ကရင်လူငယ်အဖွဲ့ (KYO) လေးဖွဲ့အား ပေါင်း၍ ဖွဲ့စည်းခဲ့သည့် ကရင်အဖွဲ့ချုပ်ကြီး ဖြစ်သည်။ ပထမဦးဆုံး KNU ၏ ဥက္ကဋ္ဌမှာ စောသာဒင် ဖြစ်သည်။

၁၉၄၇ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ ၅ ရက်နေ့မှ ၇ ရက်နေ့အထိ ပဲခူးတွင် KNU မှ ကြီးမှူးပြီး ကရင်အမျိုးသား ညီလာခံတရပ်အား ကျင်းပခဲ့သည်။ ညီလာခံက `အောင်ဆန်း-အက်တလီ' စာချုပ်အား ကန့်ကွက်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်ကြ၏။ ပြီးလျှင် ကရင်လူဦးရေ အချိုးအစားနှင့်အညီ ကရင်အမတ်ဦးရေ သတ်မှတ်ပေးရန်၊ ကရင်အများစု နေထိုင်သည့်ဒေသများတွင် ကရင်အမျိုးသားများအတွက် သီးသန့် မဲဆန္ဒမြေ သတ်မှတ်ပေးရန်၊ ကရင်စစ်တပ် သီးသန့်ထားရှိခွင့်ပေးရန်၊ သီးခြားကရင်ပြည်နယ် ထူထောင်ခွင့်ပေးရန် စသည့် တောင်းဆိုချက်များကို ညီလာခံက ချမှတ်ပြီး လန်ဒန်ရှိ ဒေါင်းနင်းလမ်း နေအိမ်သို့ ပေးပို့ခဲ့ကြ၏။ တောင်းဆိုချက်များကို မလိုက်လျောပါက KNU အနေနှင့် ၁၉၄၇ ခုနှစ် ဧပြီလ ၉ ရက်နေ့တွင် ပြုလုပ်မည့် တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်ရွေးကောက်ပွဲသို့ ဝင်ရောက်မည် မဟုတ်ကြောင်းနှင့် သပိတ်မှောက်မည် ဖြစ်ကြောင်းလည်း ဒေါင်းနင်းလမ်းသို့ တောင်းဆိုသည့်စာတွင် ပါရှိ၏။

ကရင်အမျိုးသားများ၏ အမျိုးသားရေး လှုပ်ရှားမှုများက ရှေ့သို့..... ရှေ့သို့ တိုး၍။ တောင်းဆိုချက်များအား တဖက်က ဒေါင်းနင်းလမ်းသို့ ရာဇသံပို့ထားသကဲ့သို့ တဖက်တွင်လည်း ကရင်လူထုအား ချပြရှင်းပြကြသည်။

သူနေသည့် ရွာသို့ KNU မှ မန်းလှတင်နှင့် မန်းသာဒင်တို့ ဦးဆောင်သည့် အဖွဲ့များ ဆင်းလာကြသည်။ မန်းသာဒင်က မအူပင် ABM ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီးလည်း ဖြစ်သည်။ သူတို့ရွာတွင် မန်းသာဒင်တို့အဖွဲ့က ကရင်လူထုအား ဟောပြောစည်းရုံးကြသည်။ မန်းသာဒင်တို့၏ ဟောပြောပွဲသို့ သူသွား၍ တက်၏။ နားထောင်၏။ ဟောပြောချက်များအား သူသဘောကျ၏။ ဟောပြောပွဲပြီးသည်အထိ သူတတ်တတ်ကြွကြွနှင့်နားထောင်သည်။ ဟောပြောပွဲ တပွဲပြီးလျှင် နောက်တနေ့၌ နောက်တရွာတွင် နောက်တပွဲ လုပ်ပြန်၏။ သူကား.... ထိုအဖွဲ့ နောက် တကောက်ကောက်လိုက်၍ ဟောပြောပွဲတိုင်းအား တက်ရောက်၍ နားထောင်သည်။ ရက် ၂၀ ခန့်ကြာသည်အထိ အိမ်မပြန်ဘဲ သူသည် ဟောပြောပွဲများ ဆက်တိုက်လိုက်၍ နားထောင်၏။ ရက်ဆက် ဟောပြောပွဲတိုင်း လိုက်၍ နားထောင်သည့် သူ့ကို မန်းသာဒင်တို့က

မျက်မှန်းတန်းမိသွားသည်။ မန်းသာဒင်က နယ်ခံဖြစ်သူ မန်းလှတင်ကို သူ့အကြောင်း မေးမြန်း၏။
မန်းလှတင်က သူ့အကြောင်းကို မန်းသာဒင်တို့ဆီ ရှင်းပြသည်။

‘သူက ကျနော် တူမကို ယူထားတာ၊ စပ်ကြည့်ရင် တူတော်တယ်။ ဒီကောင်လေးက ပြောရဲ့၊ ဆိုရဲ့၊
လုပ်ရဲကိုင်ရဲတယ်။ သတ္တိလည်း ရှိတယ်။’

မန်းလှတင်၏ အပြောနှင့်ပင် သူ့အား မန်းသာဒင်တို့က စိတ်ဝင်စားနေလေပြီ။ မန်းသာဒင်က သူ့ကို
ခေါ်တွေ့ပြီး သူနှင့် စကားပြော၏။

‘မင်း .. ကရင်အမျိုးသားရေးကို စိတ်ဝင်စားလား’

‘စိတ်ဝင်စားပါတယ်.....’

‘အေး.... တို့ကလည်း မင်းကို သဘောကျတယ်။ ကရင်အမျိုးသားရေးအတွက် မင်းတို့လို လူငယ်တွေ
လိုအပ်တယ်။ ကိုယ့်အမျိုးသားတွေရဲ့ အသက်အိုးအိမ်ကို ကာကွယ်ဖို့အတွက် မင်းကို တို့က
တာဝန်တွေ ပေးချင်တယ်။ ဘယ်လိုလဲ’

‘ကျနော် သဘောကျတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျနော်မှာ မိန်းမရှိတယ်။ ယောက္ခမနဲ့ နေတာ။ သူတို့ကိုတော့
ကျနော် ခွင့်တောင်းရမယ်။’

သူ...မန်းသာဒင်တို့နှင့် တွေ့ဆုံပြောဆိုခဲ့ပြီး ရွာသို့ ပြန်ခဲ့၏။ အိမ်တွင် ယောက္ခမနှင့် မိန်းမကို
မန်းသာဒင်တို့နှင့် တွေ့ဆုံ၍ ပြောဆိုခဲ့ကြသည်များအား ပြန်၍ပြောပြ၏။ သူ KNU အတွင်းဝင်၍
ကရင်အမျိုးသားများအတွက် အလုပ်လုပ်လိုကြောင်းပြော၏။ ခွင့်ပြုပါရန်လည်းခွင့်ပန်၏။ ယောက္ခမက
သူ့ကို ကတိတခု တောင်း၏။

‘မင်း... ဆန္ဒရှိရင် သွားလုပ်လို့ ရတယ်။ ဒါပေမယ့် မင်း .. ငါ့ကို ကတိတခုတော့ ပေးရမယ်’

သူက သူ့ယောက္ခမအား ပြန်၍မေး၏။

‘ကျနော် ဘာကတိပေးရမှာလဲ’

‘မင်း တော်လှန်ရေးကို အောင်မြင်တဲ့အထိ လုပ်ပါမယ်ဆိုတဲ့ ကတိပဲ’

သူ ရဲရဲကြီး ကတိပေးလိုက်၏။

(၆)

သူ KNU အတွင်း ဝင်ရောက်ရန်အတွက် မအူပင်ခရိုင်ရုံးသို့ သွား၏။ KNU မအူပင်ခရိုင်ရုံးမှ မန်းလှဒင်က သူ့အား အင်းစိန်သို့ ပို့လိုက်၏။ ၁၉၄၇ ခုနှစ်...။ အင်းစိန်တွင် သူနေရသည့် ရုံးမှ တာဝန်ခံက ယခုခိုလှုံမှုကြီး တူးတူးလေး၏ အဖေဖြစ်သည်။ ထိုရုံးတွင် သူ နေရင်း စာဖတ်ဖြစ်၏။ သုဝဏ္ဏတိုင်း ဂျာနယ်အား ဖတ်ရင်း ဒေါကလူ အဖွဲ့အစည်းကြီးအကြောင်းသိရ၏။

ဂျာနယ်က ...အမျိုးသား စည်းလုံးညီညွတ်ရေး.....၊ မျိုးချစ်စိတ် ရှင်သန်နိုးကြားရေးတို့ ဖော်ပြ၏။

စာများဖတ်ရင်းနှင့် သူ့နိုင်ငံရေးအမြင်များ ရှင်သန်လာခဲ့၏။ KNU မူဝါဒ.....။ လုပ်ငန်းလမ်းစဉ်တို့အား သိမြင်လာခဲ့သည်။ ၁၉၄၇ ခုနှစ် ဧပြီလ ၉ ရက်နေ့တွင် တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော် ရွေးကောက်ပွဲ ကျင်းပ၏။ မဲဆန္ဒနယ်မြေ စုစုပေါင်း ၂၅၅ နေရာ သတ်မှတ်၏။ မဲဆန္ဒနယ်များအား လူမျိုးမရွေး အထွေထွေ မဲဆန္ဒနယ်မြေများအဖြစ် ၁၈၂ နေရာ သတ်မှတ်ပြီးရှမ်းအမျိုးသားများအတွက် ၂၆ နေရာ ...ကရင်အမျိုးသားများအတွက် ၂၄နေရာကချင် ၇ နေရာ၊ ချင်း ၈ နေရာ၊ အင်္ဂလိပ်-မြန်မာ ကပြားများက ၄ နေရာ၊ ကရင်နီ ၂ နေရာနှင့် သံလွင်ခရိုင်အတွက် ၂ နေရာ ဟူ၍ သတ်မှတ်သည်။

တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော် ရွေးကောက်ပွဲအား KNU မှမဝင်၊ သပိတ်မှောက်ကြ၏။ လွန်ခဲ့သည့် ဖေဖော်ဝါရီလ ၅ ရက်မှစ၍ ၇ ရက်နေ့အထိ ကျင်းပခဲ့သည့် KNU ...ကရင်အမျိုးသားညီလာခံမှ တောင်းဆိုထားခဲ့သော ...ကရင်လူဦးရေ အချိုးအစားနှင့်အညီ ကရင်အမတ်ဦးရေအား သတ်မှတ်ပေးရန်နှင့်ကရင်အများစု နေထိုင်သည့် ဒေသများတွင် ကရင်အမျိုးသားများအတွက် သီးသန့်မဲဆန္ဒနယ် သတ်မှတ်ပေးရန်ဟူ၍ တောင်းဆိုခဲ့ကြ၏။ တောင်းဆိုချက်အား ၁၉၄၇ ခုနှစ် မတ်လ (၃)ရက်နေ့နောက်ဆုံးထား၍ အကြောင်းပြန်ကြားပေးရန်လည်း ပါ၏။ ဒေါင်းနင်းလမ်းက

မည်သို့မျှ အကြောင်း မပြန်ကြားခဲ့။ ဤအချက်ကြောင့် KNU မှ တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော် ရွေးကောက်ပွဲအား သပိတ်မှောက်ခြင်း ဖြစ်၏။

KNU အတွင်း၌လည်း.... ရွေးကောက်ပွဲဝင်ရေး၊ မဝင်ရေးနှင့်ပတ်သက်၍ သဘောထားကွဲကြ၏။ မန်းဘိုင်နှင့် စောစံဖိုးသင်က ရွေးကောက်ပွဲ ဝင်လိုကြ၏။ စောဘဦးကြီးနှင့် မန်းဘင်က ရွေးကောက်ပွဲအား မဝင်လို....။ နောက်ဆုံးKNU အတွင်းမှ KYO ခွဲထွက်ခဲ့ပြီး ရွေးကောက်ပွဲ ဝင်ကြ၏။

သူ အင်းစိန်သို့ရောက်ပြီး မကြာ KNDO ဖွဲ့စည်းသည်။ ကရင့်အမျိုးသား ကာကွယ်ရေးတပ်မတော်။

၁၉၄၇ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ ၁၆ ရက်နေ့တွင် ဖွဲ့စည်းလိုက်ခြင်း ဖြစ်၏။ KNDO ၏ စစ်ဦးစီးချုပ်မှာ မန်းဘင်ဖြစ်ပြီး၊ စစ်ဆင်ရေးမှူးနှစ်ယောက် ရှိ၏။ စောဟန်တာသာမွေးနှင့် စောစိုင်းကေ ဖြစ်သည်။ KNDO စတင်ဖွဲ့စည်းရာတွင် ကျေးနယ်၊ မြို့နယ်၊ ခရိုင်၊ ဗဟို ဟူ၍ အဆင့်ဆင့် ဖွဲ့စည်းခဲ့၏။ တနိုင်ငံလုံး၌ ခရိုင်ပေါင်း ၂၀ ထားရှိ၏။ ခရိုင်တာဝန်ခံများ ရွေးကောက်တင်မြှောက်ကြရ၏။ လက်နက်ကိုင်တပ်သား အင်အားက ၁၀,၀၀၀ ကျော်ရှိ၏။

သူသည်လည်း အင်းစိန်မှာပင် KNDO တပ်ဖွဲ့သို့ ဝင်ခဲ့၏။ သူတို့၏ အင်းစိန်ခရိုင် တာဝန်ခံက `စကောမောလေး´ ဖြစ်သည်။ KNDO တပ်ဖွဲ့ဝင် ဖြစ်ပြီးနောက် သူတို့ကို သင်တန်းပေး၏။ နိုင်ငံရေးသင်တန်း ဖြစ်သည်။ သင်တန်းဆရာက ဗိုလ်ကြီး စကောလေးခို ဖြစ်သည်။ သင်တန်းတွင် ကိုလိုနီခေတ်အခြေအနေ၊ ဖက်ဆစ်ဂျပန်ခေတ်ကာလ၊ လွတ်လပ်ရေးကြိုးပမ်းမှုများနှင့် ကရင်လူမျိုးများ၏ အခြေအနေများ ရှင်းလင်းပို့ချ၏။

တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော် ရွေးကောက်ပွဲတွင် ဖဆပလသည် ၉၅ ဒဿမ ၃ ရာခိုင်နှုန်းနှင့် အနိုင်ရခဲ့၏။ အနိုင်ရ ဖဆပလ လက်သို့ ဒေါင်းနင်းလမ်းအစိုးရက အာဏာအပ်သွားမည် ဖြစ်သည်။ နေ့ရက်များ သတ်မှတ်ကြ၏။ ၁၉၄၈ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလ ၄ ရက်။ ကရင်အမျိုးသားများ၏ နိုင်ငံရေးတောင်းဆိုမှုက တဆင့်တက်၍ လှုပ်ရှားလာခဲ့သည်။

၁၉၄၈ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၁ ရက်နေ့တွင် အင်းစိန်၊ ပဲခူး၊ သာယာဝတီ၊ မအူပင်၊ ပုသိမ်၊ မြောင်းမြ၊ ဟင်္သာတ၊ ဖျာပုံ၊ ဟံသာဝတီ၊ တောင်ငူ၊ သထုံ၊ ကျိုက္ခမီနှင့် ကရင်နီနယ်များ၌ ကရင်လူထု ၄ သိန်းခွဲကျော် ဆန္ဒပြကြ၏။

``ကရင်ပြည် ချက်ချင်းပေး``

``ကရင် တကျပ် ဗမာတကျပ် ချက်ချင်းပြ``

``လူမျိုးရေး အဓိကရုဏ်း အလိုမရှိ``

`` ပြည်တွင်းစစ် အလိုမရှိ``

ကြွေးကြော်သံများက ကရင်အမျိုးသားများရှိသည့် နေရာတိုင်း၌ ဝေစီ၍နေ၏။ လမ်းမများတွင်မူ ဆန္ဒပြသူများက လှိုင်းလုံးကြီးများသဖွယ်....။

သူသည်လည်း အင်းစိန်တွင် ဆန္ဒပြ၏။ တတ်တတ်ကြွကြွ...။ KNU က ကြွေးကြော်၍ တောင်းဆိုသည်။ ဖဆပလ အစိုးရက မလိုက်လျော....။ အခြေအနေက ရွေးလမ်းမဲ့နေ၏။

(၇)

KNDO အတွင်းသို့ သူဝင်ရောက်ခဲ့ပြီး တနှစ်ကျော်ကျော်တွင် သူ့အား တပ်ကြပ်ရာထူး ပေး၏။ နှစ်ရစ်နှင့် တပ်စိတ်မှူး ဖြစ်လာ၏။ သူ့တပ်စိတ်တွင် ရဲဘော် ၁၁ ဦး ရှိ၏။ သူ တပ်စိတ်မှူးဖြစ်ပြီး မကြာ.... ကရင်အမျိုးသားများ၏ လက်နက်ကိုင်တော်လှန်ရေး စ၏။ သူက အင်းစိန်စစ်မျက်နှာတွင် တာဝန်ကျ၏။ တပ်စိတ်မှူးတာဝန်ဖြင့်...။

သူကား.....တပ်စိတ်မှူးတာဝန်အား အထက်မှ ခန့်အပ်၍သာ ထမ်းဆောင်နေရ၏။ စစ်သင်တန်းက မရှိ....။ စစ်ပွဲ အတွေ့အကြုံဟူသည်ကား နတ္ထိ....။ မတတ်နိုင်...။ ကရင်ရိုင်းဖယ်တပ်မှ စစ်ပြန်များကို မေးရ၏။ ကျည်ထိုးတာက ဘယ်လိုမျိုး....။ ပစ်ရင်က ဘယ်သို့။ ဘယ်အကွာအဝေးမှာ ပစ်ရင် ထိရောက်တယ်....။ ဘယ်အကွာအဝေးဆို မပစ်ရဘူး....။

ဤသို့နှင့် အင်းစိန်တိုက်ပွဲတွင် သူ ပါဝင်ခဲ့၏။ သူ့တပ်စိတ်အား ခဝဲခြံစစ်မျက်နှာသို့ ပို့၏။ သူ၏ ပထမဦးဆုံး တိုက်ပွဲအတွေ့အကြုံက ခဝဲခြံစစ်မျက်နှာတွင် ဖြစ်သည်။ သူကား ကိုက် ၂၀၀ အကွာအဝေးရှိ ရန်သူကို ပစ်၏။ ထိရောက်မှုက မရှိ...။ သူ့အတွက် ပထမဆုံး သေနတ်ဖောက်သည့် တိုက်ပွဲ...။ တိုက်ပွဲက ၂ နာရီခန့် ကြာသည်။ မုဆိုးစိုင်သင်နှင့် သူ စစ်သားဖြစ်လာ၏။

ထိုစဉ်ကသမိုင်း၊ ခဝဲခြံနှင့် အင်းစိန်တို့၌ လက်နက်ကိုင်တပ်များ ဖြန့်ထားမှု အခြေအနေကား..... အင်းစိန်မြို့နှင့် သမိုင်းလမ်းဆုံတွင် ဖဆပလအစိုးရ၏ လက်နက်ကိုင်တပ်သား ၂၀၀၀ ခန့် ချထား၏။ ရည်ရွယ်ချက်က ထိုဒေသရှိ KNDO နှင့် ကရင်အမျိုးသား လက်နက်ကိုင် တပ်များထံမှ လက်နက်သိမ်းရန် ဖြစ်သည်။ ကြို့ကုန်းတွင် KNDO နှင့် ဗိုလ်ကြီး သာအေးကျော်၏ U.M.P တပ်ဖွဲ့အင်အား ၂၀၀ ကျော်ခန့် ရှိသည်။ မင်္ဂလာဒုံတွင်မူ တပ်မတော် အမြောက်တပ်မှ ဗိုလ်မှူးအောင်စိန် ဦးစီးသည့် ကရင်လက်နက်ကိုင်တပ်ခွဲ နှစ်ခွဲ ရှိ၏။ ပြီးလျှင် ... ကရင်ရိုင်ဖယ်တပ်ရင်း ၂ မှ တပ်စုတစုသည်လည်း သမိုင်းတွင် ရောက်ရှိနေ၏။

၁၉၄၉ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလ ၃၁ ရက်နေ့ နံနက် ၆ နာရီမျှ ရှိမည်။ သမိုင်းလမ်းဆုံ၌ ဖဆပလအစိုးရ၏ လက်နက်ကိုင်တပ် စစ်ရဲတပ်ရင်း ၂၁ က သမိုင်းခဝဲခြံရှိ KNDO တပ်များကို တိုက်၏။ KNDO များကလည်း ပြန်၍ ခုခံ၏။ တိုက်ပွဲက ပြင်းထန်သည်။ ထိုသတင်းအား မင်္ဂလာဒုံရှိ ဗိုလ်မှူးအောင်စိန် ကြား၏။ သူနှင့်အတူ သူ ဦးစီးသည့် အမြောက်တပ် တတပ်လုံး အင်းစိန်သို့ ချီတက်ခဲ့ပြီး KNDO များနှင့် ပူးပေါင်းလိုက်ကြ၏။

၁၉၄၉ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ ၁ ရက်နေ့တွင် KNDO တို့က အင်းစိန်ကို သိမ်းပိုက်ရရှိခဲ့၏။ ဤတွင် အင်းစိန်တိုက်ပွဲ စတော့၏။ မုန်တိုင်းက ဆင်လေပြီ။ ပြည်တွင်းစစ် သွေးမုန်တိုင်း....။

ဖဆပလအစိုးရက စစ်ဦးစီးချုပ် ဗိုလ်ချုပ် စမစ်ဒွန်း အပါအဝင် ကရင်အမျိုးသား အရာရှိကြီးများအား ရာထူးမှ ရုပ်သိမ်းလိုက်ပြီးနောက်၊ ဗိုလ်နေဝင်းသည် စစ်ဦးစီးချုပ် ဖြစ်လာခဲ့၏။ ဦးစီးချုပ်အသစ်က ကရင်ရိုင်ဖယ် တပ်ရင်းများအား လက်နက်သိမ်း၏။ ကရင်အမျိုးသားများက အသိမ်းမခံ....။ ကရင်ရိုင်ဖယ် တပ်ရင်း (၁)၊ တပ်ရင်း (၂) တို့ တောခိုကြ၏။ ကရင်အမျိုးသား လွတ်မြောက်ရေး တိုက်ပွဲတွင် ပါဝင်ပူးပေါင်းလိုက်ကြ၏။ ဗိုလ်နေဝင်းက သ.န.က ၅ ကို ရခိုင်မှ လေယာဉ်ဖြင့် ပြန်ခေါ်ပြီး အင်းစိန်စစ်မျက်နှာသို့ ပို့၏။

အင်းစိန်တိုက်ပွဲက ပြင်းထန်၏။ နေ့နေ့ညည သေနတ်သံ၊ ယမ်းပေါက်ကွဲသံတို့နှင့် ဆူဆူညံည....။ မီးခိုးလုံးကြီးများက ကောင်းကင်တွင် အလိမ့်လိမ့်....။

ကျိုက်ကလား...။ ခဝဲခြံ၊ စောဘွားကြီးကုန်း စစ်မျက်နှာ...။ ထိုမှ...စောဘင်ဆင်ခြံ...။
ကျမ်းစာသင်ကျောင်း...။ ဦးစက္ကိန်ကျောင်း...။ ပြီးလျှင်... မင်းဓမ္မတောင်ကုန်း...။ နွားထိုးကုန်း...။
တရုတ်သချိုင်း...။ ပွဲပွဲ ၁၁၂ အိမ်နီကြီး တောင်ကုန်း...။ စစ်မျက်နှာတိုင်း၌ နှစ်ဖက်
အကျအဆုံးများ၏။ ပေးဆပ်ကြရမှုများက အသွေး၊ အသား၊ အသက်များ...။ ၁၁၁ ကြာသည့်
စစ်ပွဲကြီး...။ ။

ဗိုလ်ချုပ်ကျော်သောင်း (သို့မဟုတ်) ဘဝတက္ကသိုလ်မှ တပ်မင်းကြီး - အပိုင်း(၃)

(၈)

အင်းစိန်မှ သူတို့ ဆုတ်ခွဲကြ၏။ အင်းစိန် တိုက်ပွဲက သူ့အတွက် ပထမ ဆုံးတိုက်ပွဲ...။ ပထမဆုံး
အတွေ့ အကြုံ...။ အင်းစိန်မှ ဆုတ် ခွဲပြီး နောက်...ကြာအင်းဇောင်း တွင် KNU ခေါင်းဆောင်များ
အစည်း အဝေး ထိုင်ကြ၏။ တာဝန် ခွဲဝေကြ၏။ စောဘဦးကြီး နှင့် ဗိုလ်ချုပ်စိုင်း ကေ တို့က
အရှေ့တိုင်း နှင့် တောင်ငူ ခရိုင်သို့ သွားမည်။ မန်းဘင်နှင့် စောဟန် တာသားမွေးက ဧရာဝတီတိုင်း
မြစ်ဝကျွန်းပေါ်သို့ သွား ကြ ရမည်။

သူက.... မန်းဘင်၏ ကိုယ်ရံတော်အနေနှင့် မန်းဘင်နှင့်အတူ မြစ်ဝကျွန်းပေါ်သို့ ဆုတ်ကြရမည်။
သူတို့က... မအူပင် နောက်ကျောမှတစ်ဆင့် `ကြည်ပင်သာ´ ဘက်သို့ ဆုတ်ကြ၏။ မန်းဘင်၏
ကိုယ်ရံတော် တပ်စိတ်မှူး သူ့တွင် ရဲဘော်က ၃-၄ ယောက်သာ ရှိ၏။ လူများ၍လည်း မဖြစ်...။
ရန်သူက မန်းဘင်အား တောက်လျှောက် ခြေရာခံ၍ လိုက်သည်။ လူများလျှင် ရှောင်ရာ၊ တိမ်းရာ၊ ရွှေ့ရာ၊
ပြောင်းရာ ခက်၏။ စစ်က... လတ်တလောတွင် ပြောက်ကျားစစ်...။ လုံ ... ၄ လုံနှင့် နေကြရသည်။
တရွာမှတရွာသို့ ပြောင်းလျှင်...ရွာလူကြီး ခေါ်ရ၏။ ရွာလူကြီးများက ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ရေး
စီစဉ်ပေးသည်။ လူထုက ထောက်ခံမှုရှိ၍ လုံခြုံသည်။ သူသည် မန်းဘင်၏ `ဘော်ဒီဂတ်´ အဖြစ်
တနှစ်ကျော်ကျော် နေရ၏။ မန်းဘင်နှင့်သူ အတူနေ၊ အတူစား၊ အတူသွား၊ အတူလက်တွဲ၍
လုပ်ကိုင်ရင်း... မန်းဘင်က သူ့အား နိုင်ငံရေးသဘောတရားများ ရှင်းပြ၏။ ခက်ခဲနက်နဲသော
သဘောတရားများအား ဆွေးနွေးရာတွင် မန်းဘင်သည် သူ့အား နားလည်သည်အထိ စိတ်ရှည်ရှည်နှင့်

ရှင်းပြတတ်၏။ မန်းဘဇံက နိုင်ငံရေးတွင် သူ၏ လက်ဦးဆရာတစ်ဆူဟု ဆိုရမည်။ ထိုစဉ်က... မန်းဘဇံသည် ကရင့်တော်လှန်ရေးကြီးအတွက် လမ်းစဉ်သစ်နှင့် လုပ်ငန်းစဉ်တို့အား ရှာဖွေနေစဉ်ကာလ ဖြစ်သည်။ အင်းစိန်မှ ဆုတ်ခွဲရပြီးနောက်တွင် ကရင့်တော်လှန်ရေးက တဖြည်းဖြည်း ဆုပ်လာသည်ဟု ဆိုရမည်။ CAS (K) ဟုခေါ်သည့် CIVIAL AFFAIR SERVICE (KAWTHOOLAI) အုပ်ချုပ်ရေးမျိုးနှင့် ဆက်၍ မဖြစ်နိုင်တော့....။ CAS (K) အုပ်ချုပ်ရေးက တပိုလ်တမင်း ဆန်လာစေပြီး ညီညွတ်မှုကို ထိခိုက်လာစေ၏။

အရှေ့တိုင်းတွင် စောဘဦးကြီးက ကျဆုံးခဲ့ပြီ။ ခေါင်းဆောင်မှု၌ မန်းဘဇံနှင့် စောဟန်တာသာမွေးသာ ရှိတော့၏။ ဤတွင် မန်းဘဇံနှင့် စောဟန်တာသာမွေး တိုင်ပင်ကြရပြီ။ စဉ်းစားကြရပြီ။ ရှေ့အတွက်ဘယ်လိုလမ်းစဉ်နှင့် ဆက်မည်နည်း....။ လေ့လာကြ၏။ တရုတ်ပြည်သစ်၏ တော်လှန်ရေးကြီးကလည်း အောင်ပွဲခံထားသည်မှာ ပူပူနွေးနွေးပင် ရှိသေး၏။ `မော်စီတုန်း` ၏ တရုတ်ပြည် တော်လှန်ရေးကို သူတို့ လေ့လာကြ၏။ စာစောင်များ ဖတ်ကြ၏။ သဘောတရားရေးများ လေ့လာကြ၏။ မော်စီတုန်း၏ အတွေးအခေါ်.... မက်စ်၊ လီနင်ဝါဒတို့ကို ဖတ်ကြ၊ မှတ်ကြ၊ တွေးခေါ်ကြ၏။ ထိုထိုသော သဘောတရားများမှ ကရင့်လူ့အဖွဲ့အစည်းနှင့် ကိုက်ညီမည့် သဘောတရား ထုတ်ကြ၏။ ကရင့်တော်လှန်ရေးအတွက် လမ်းစဉ် ကြံဆကြ၏။ မန်းဘဇံ ဖတ်သမျှ လေ့လာသမျှအား သူသည်လည်း အတူနေရင်း လိုက်၍ဖတ်သည်။ မရှင်းလင်းသည်များအား မန်းဘဇံနှင့် ဆွေးနွေး၏။

(၉)

မန်းဘဇံ၏ ဘော်ဒီဂတ်အဖြစ် တနှစ်ကျော်ကျော်မျှ သူ တာဝန်ထမ်းခဲ့ပြီးနောက် သူ တပ်သို့ ပြန်ရောက်၏။ KPLA တပ်ရင်း (၁) က သူ၏ မိခင်တပ်ရင်း ဖြစ်သည်။ တပ်ရင်းသို့ သူ ပြန်ရောက်သည့်အချိန်တွင် တပ်စုမှူးတာဝန်နှင့် ဖြစ်သည်။ တပ်ရင်းမှူးက ဗိုလ်ချုပ်မြမောင် ဖြစ်သည်။ တပ်ခွဲ (၁) တပ်ခွဲမှူးက ဗိုလ်တင်ဦး (ယခုကွယ်လွန်၊ KNU ဒူးပလာယာခရိုင် ဥက္ကဋ္ဌ၊ ဖူးတာအဲ့) ဖြစ်သည်။ ခွဲနှစ်ခွဲမှူးက ဗိုလ်ကြီးစလွယ် ဖြစ်၏။ သူကား....ခွဲ (၂) မှ တပ်စုမှူး ဖြစ်သည်။ အဖြောက်ဇကာကြီးတွင် တပ်ခွဲ (၁) ဗိုလ်တင်ဦး၏ တပ်ရှိသည်။ ရန်သူက ဇကာကြီးအား ရေကြောင်းမှ ထိုးမည်။ ခွဲ (၁) ခွဲမှူး ဗိုလ်တင်ဦးက ခွဲ (၂) ခွဲမှူး ဗိုလ်ကြီးစလွယ်ထံတွင် စစ်ကူတောင်း၏။ ဗိုလ်ကြီးစလွယ်က သူတပ်စုအား စစ်ကူပို့လိုက်၏။ သူတပ်စုက အင်အား ၃၀ လောက် ရှိမည်။ ဇကာကြီးသို့ သူတို့ တပ်စုသွားကြ၏။ ဇကာကြီးတွင် ဗိုလ်တင်ဦးနှင့် သူ စတော့၏။ နောက်နှစ်ပေါင်းများစွာ ကွယ်လွန်ကြသည့်အထိ နီးနီကပ်ကပ်၊ ရင်းရင်းနီးနီး ပေါင်းဖက်ကြမည့် ရဲဘော်၊ ရဲဘက်များအဖြစ် နေထိုင်လက်တွဲသွားကြရမည်ဟု ထိုစဉ်က သူတို့နှစ်ဦးစလုံး

မသိထားခဲ့ကြ....။

ဗိုလ်တင်ဦးက

‘မင်းတို့ ဗိုလ်ကြီးစလွယ် တပ်ခွဲကလား....’

‘ဟုတ်ကဲ့၊ ကျနော့်ကို လွှတ်လိုက်တာပဲ...’

‘မင်းနာမည် ဘယ်လိုခေါ်လဲ’

‘ကျော်သောင်း’

‘မင်းက ဘာတာဝန်လဲ’

‘ကျနော် တပ်စုမှူးပဲ’

‘ကောင်းပြီ၊ ဒီည ရန်သူထိုးမယ်’

အပြန်အလှန် ပြောကြ၏။ ပြီးလျှင်ဗိုလ်တင်ဦးက သူ့တပ်စုအား နေရာချပေး၏။ ရန်သူက ရေကြောင်းမှ တက်လာသည်။ ‘ရွှေပုဇွန်’ ၊ ‘ရွှေမာလာ’ စသည့် နှစ်ထပ်သင်္ဘောကြီးများနှင့် စစ်သားများအပြည့်။ ၇ စင်းမျှ ရှိမည်။ တိုက်ရေယာဉ်များလည်း ပါ၏။ သူတို့ကား.... ကမ်းပါးတွင် နေရာယူထားကြ၏။ ရန်သူက ‘ဘောင်ဖာ’ အမြောက်ကြီးများနှင့် သူတို့ကို ထု၏။ သူတို့၏ ‘ကတုတ်ကျင်း’ များ ပြိုကျကုန်သည်။ သူတို့က ရွံ့များနှင့် အလူးလူး....။ တိုက်ပွဲက ၃ နာရီခန့် ကြာပြီ။ နှစ်ဖက်အကျအဆုံး များ၏။ သူတို့အား ဆုတ်ရန် ဗိုလ်တင်ဦးက အကြောင်းကြား၏။ ဆုတ်ရသည်မှာလည်း မလွယ်။ တဆင့်ပြီးတဆင့် ဆုတ်ရသည်။ ရွံ့နွံ့တောအတွင်း လူးရင်း.....လိုမ့်ရင်း၊ ခံပစ်ရင်းနှင့် ဆုတ်ကြရသည်။

(၁၀)

၁၉၆၉ ခုနှစ်.....

ဆောင်းနောင်းနေ့ဦး.....။

ထိုစဉ်က.... သူသည် မြစ်ဝကျွန်းပေါ်တိုင်း တပ်မဟာ (၃) ၏ တပ်မဟာမှူး.....။ ဗိုလ်မှူးချုပ်အဆင့်နှင့် ကရင့်တော်လှန်ရေးတွင် ထမ်းဆောင်နေ၏။ သူ၏ တပ်မဟာတွင် တပ်ရင်း (၆)၊ တပ်ရင်း (၇) နှင့် KPLA တပ်ရင်း (၂) ရှိ၏။ ရန်သူက မြစ်ဝကျွန်းပေါ်တိုင်းအား ဝိုင်းပတ်ပိတ်ဆို့၍ ဖြတ်လေးဖြတ်၊ ဖြတ်၏။ လူထုနှင့် ကရင့်တော်လှန်ရေးသမားများအား အဆက်အသွယ်ပြတ်အောင် ဖြတ်၏။ လူထုမှာလည်း မသက်သာ....။ အထိနာ၏။ ထိုစဉ်က သူ၏ တပ်မဟာရုံးသည် မြောင်းမြမြို့နယ်အတွင်းရှိ သိလ္လာတွင် အခြေပြုထား၏။ ရန်သူ၏ စစ်ရေးအခြေအနေအရ ... သိလ္လာတွင်အား ပိတ်ဆို့၍ ပိုက်စိတ်တိုက် စစ်ဆင်ရေး ဆင်လိမ့်မည်။ ဤအတွက် သူက တပ်နှင့် KNUP ပါတီကော်မတီဝင်များအား ခေါ်၍ ဆွေးနွေး၏။

‘‘ ရန်သူက တို့ကို ပိတ်ဝိုင်းသုတ်သင် ရှင်းလင်းချေမှုန်းရေး စစ်ဆင်လာပြီ။ တို့ ပေါ့ပေါ့ဆဆ လုပ်လို့ မရတော့ဘူး။ လူထုတွေလည်း အထိနာနေပြီ။ တို့ ဒီမှာ ဆက်နေလို့ ရှိရင်တော့ တချို့ အဖမ်းခံရမယ်။ တချို့ တိုက်ပွဲဖြစ်ရင်း သေမယ်။ တချို့လည်း အညံ့ခံသွားနိုင်တယ်။ အဲဒါကြောင့် ဒီနေရာက တို့ ထွက်လိုက်တာ အကောင်းဆုံးပဲ။ ငါလည်း ထွက်မယ်။ ငါထွက်မယ့် လမ်းကြောင်းကို ငါ့ဘာသာ ငါ ရွေးသွားမယ်။ မင်းတို့ ထွက်မယ့်လမ်းကြောင်းကိုလည်း အခြေအနေပေါ် မူတည်ပြီးတော့ မင်းတို့ဘာသာမင်းတို့ ရွေးပြီးတော့ ထွက်ကြ။ ငါ့မှာတာကတော့ ဒီအကြောင်း ပြောဖို့ပဲ ။ မင်းတို့ ဘာပြောစရာ ရှိသေးလဲ။ ’’

ဒေသခံတပ်မှူးအချို့က မထွက်ချင်....။ ပြောက်ကျားစစ်နှင့် ဒီဒေသအတွင်းမှာပင် နေပြီး ရန်သူအား ခုခံချင်ကြ၏။ တပ်ရင်းမှူးကိုလည်း သူပြော၏။

‘‘ ငါတို့ ထွက်မယ်။ မင်းတို့လည်း မနေကြနဲ့။ တပ်ကို ဦးစီးဆောင်ပြီးတော့ ထွက်သင့်ရင်ထွက်၊ ထွက်လို့ မလွတ်ဘူးဆိုရင်လည်းချ။ ငါလည်း ချမှာပဲ။ နေမယ်ဆိုရင် ကျစ်ကျစ်လစ်လစ်နေကြ။ လူထုထောက်ခံမှုရအောင် နေကြ။ ’’

‘‘ မင်းတို့ ဘာပြောစရာရှိကြသေးလဲ ’’

‘‘ ဘာမှမရှိတော့ဘူး ’’

‘‘ အေ .. ငါခရီးထွက်ရင်တော့ ငါ့ကို လမ်းတပိုင်းလောက် လိုက်ပို့ကွာ။ ငါ့မှာ လူမရှိဘူး။ တပ်စိတ်တစိတ်ပဲ ရှိတယ်။ လူအင်အား နည်းတယ်။ ငါ့ကို အင်အားဖြည့်ပေးဦး၊ တပ်စုနှစ်စုလောက် ထပ်ဖြည့်ရင် တော်ပြီ။ အခု တို့ထွက်ရမှာက တိုက်ပြီးတော့ ထွက်ရမှာ ’’

သို့နှင့်.... သူ၏ တပ်မဟာရုံး စစ်ကြောင်းအား အင်အားထပ်ဖြည့်ပြီး မြောင်းမြမြို့နယ် သိလ္လာမှ ဝါးခယ်မမြို့နယ်ဘက်သို့ ကူးကြ၏။ ရန်သူမှ ဝိုင်းပတ်၍ ပိတ်ထားသည်အား တိုက်ပြီး ဖောက်ထွက်ကြရခြင်း ဖြစ်သည်။ ရဲဘော် ၆ ယောက် ကျကျန်ရစ်ခဲ့၏။ အလောင်းပင် ပြန်၍မကောက်နိုင်ခဲ့....။ သူ စိတ်မကောင်းဖြစ်ရ၏။

တိုက်ပွဲဆိုသည် ထိခိုက်ဒဏ်ရာရမည်။ သေမည်။ ဤသည်အား သူသိ၏။ သဘောပေါက်၏။ သို့သော်.... သူ့စိတ်၌ ငါ အစီအစဉ်ညှို့လို့ ရဲဘော် ၆ ယောက် ကျကျန်ရစ်ခဲ့ရသည်ဟူ၍ သူခံစားရပြီး စိတ်မကောင်း....။ တိုက်ပွဲဆိုသည် အရုံးနှင့် အနိုင်ဟူ၍ ရှိမည်ပင်....။ တို့ရဲဘော်များအတွက် ငါတို့ ပြန်တိုက်ရမည်။ ဤသို့ သူ့စိတ်အား ဖြေ၍ 'တေး' မှတ်ထားလိုက်၏။

ထိုစဉ်က အရှေ့တိုင်း ပဲခူးရိုးမတွင် ဗိုလ်ချုပ်မြ၊ ဗိုလ်ချုပ်ရွှေဆိုင်၊ ဗိုလ်မှူးကြီး ကစယ်ဒိုနှင့် ဖဒိုသာပြည့်က KNUP မှ ခွဲထွက်သွားကြပြီး၊ ကရင့်အမျိုးသား လက်နက်ကိုင် တိုက်ပွဲအား သီးခြားဆောင်ရွက်၍ နေကြ၏။ KNUP ခေါင်းဆောင်မှုအတွင်း၌လည်း KNUP အား အလုပ်သမားပါတီအဖြစ် တည်ထောင်လိုသည့် ဗိုလ်ချုပ် စောကျော်မြသန်း အစုနှင့် အမျိုးသားရေးပါတီအဖြစ်နှင့် ဒုတိယလမ်းစဉ်အတိုင်း ချီတက်လိုသည့် မန်းဘင်္ဂ အစုအကြား သဘောတရားရေးအရ ငြင်းခန်နေကြသည့် အချိန်ဖြစ်သည်။ ကရင့်အမျိုးသား အင်အားစုများအကြား ညီညွတ်ရေးက ပြိုကွဲလျက်ရှိသည်။ ဘုံရန်သူအား စုပေါင်းတိုက်နိုင်သည့် ညီညွတ်သည့် ကရင့်အမျိုးသား အင်အားစု တည်ဆောက်ရန်လို၏။ ဤအတွက် KNLC နှင့် KNUP တွေ့ဆုံဆွေးနွေးရန်လိုကြောင်း နှစ်ဖက် စလုံးမှ သဘောပေါက်နားလည်ကြ၏။

မန်းဘင်္ဂနှင့် ဗိုလ်ချုပ်မြတို့ ' ခိုမှုဒဲ ' တွင် ပထမဦးစွာ တွေ့ဆုံကြ၏။ ညီညွတ်ရေးအတွက် ဆွေးနွေးကြ၏။ သဘောတူညီချက်က မရသေး....။ ထပ်တွေ့ကြ၏။ ' မူသယ် ' ၊ ' သွေးဘိုးထား ' ၊ ' ပယ်ကောခီး ' ရွာများတွင် ဒုတိယအကြိမ် တွေ့ဆုံ၍ ဆွေးနွေးကြပြန်သည်။ ညီညွတ်ရေးအတွက် လမ်းစကပေါ်ပြီ။

နောက်ဆုံးအကြိမ် ' ထိုဒိုပလော ' တွင် တွေ့ဆုံကြပြန်၏။ KNUP မှ မန်းဘင်္ဂ၊ ဗိုလ်သန်းအောင် (KNU ဒု-ဥက္ကဋ္ဌ ကွယ်လွန်) ဗိုလ်မောင်မောင် (KNU တွဲဘက်အတွင်းရေးမှူး (၁) ကွယ်လွန်)၊ ပဒိုဘသင် (KNU ဥက္ကဋ္ဌ ကွယ်လွန်) ၊ ပဒိုဂေဒွဲနှင့် ပဒို ဘောယူဖော် တက်ရောက်ကြ၏။

ညီညွတ်ရေးအတွက် သဘောတူညီချက်များ ဆုံးဖြတ်နိုင်ခဲ့ကြ၏။ ဗိုလ်ချုပ်မြက သူ ဦးဆောင်ဖွဲ့စည်းထားသည့် KNLC အား ဖျက်သိမ်းမည်။ မန်းဘင်္ဂနှင့် ခေါင်းဆောင်များက KNUP မှ နုတ်ထွက်ကြမည်။ ပြီးလျှင် KNUF ဖွဲ့စည်းကြမည်။ KNUF ဟူသည်ကား.... ကရင့်အမျိုးသား

ညီညွတ်ရေးတပ်ဦး...။ လက်နက်ကိုင်တပ်ကိုမူ KNLA ဟူ၍သာ ဖွဲ့စည်းထားရှိသွားမည်။ မကြာ...
KNUF အား ဖျက်သိမ်းပြီး KNU ကရင့်အမျိုးသား အစည်းအရုံးဟူ၍ ပြောင်းလဲဖွဲ့စည်းလိုက်ကြ၏။

(၁၁)

ဝါးခယ်မနယ်သို့ သူတို့ ပြောင်းခဲ့ကြပြီးသည့်နောက်တွင် တိုက်ပွဲများက ဆက်တိုက်ဆိုသလိုပင်...
ဝါးခယ်မ အင်္ဂပတ်ရို ရန်သူတပ်စုတစ်စုအား တိုက်၏။ ရန်သူ၏ အင်္ဂပတ်စခန်းအား သူတို့
သိမ်းလိုက်နိုင်သည်။ ရန်သူ အကျအဆုံးများ၏။ လက်နက်များလည်း သူတို့ ရလိုက်ကြ၏။
သူတို့ဘက်မှ ဗိုလ်မှူးကွယ်ကော်က စစ်ကြောင်းမှူးအဖြစ် တိုက်၏။ ထိုစဉ်က သုံးပန်းပေါ်လစီဟူ၍
မရှိကြ။ သူမိ သူသတ်။ ကိုယ်မိလျှင် ကိုယ်သတ်ပင်....။

ဒုတိယတစ်ကြိမ် ဝါးခယ်မရုံးထောင့်စခန်းအား တိုက်ရန် သူ စီစဉ်ပြန်၏။ ဗိုလ်မှူးချစ်လေးမောင်အား သူ
မှာ၏။ ချစ်လေးမောင် သူ့ဆီသို့ လာရောက်တွေ့၏။ ဗိုလ်မှူးချစ်လေးမောင်ကလည်း စစ်ရေးတွင်
နာမည်ကြီး၏။ တချက်တကောင် ချစ်လေးမောင်ဟု နာမည်ထွက်၏။ အလုံးအထည်ငယ်သော်လည်း
‘ဘရင်းဂန်း’ မှ ကိုင်၏။

‘ဗိုလ်ချုပ် ကျနော့်ကို မှာတယ်ဆို’

‘အေးကွ။ ဟင်းစားရှိလို့ မင်းကိုမှာတာ’

‘ဟာ....ဟုတ်လား’

‘မင်းကိုမှာတာ မင်းသိလား’

‘သိတာပေါ့။ စစ်တိုက်ဖို့ မဟုတ်လား’

‘ဝါးခယ်မ ဂတ်တဲနားက ရုံးထောင့်စခန်းကို မင်း လေ့လာထား အဲဒီစခန်းကို တိုက်မယ်’

ရုံးထောင့်စခန်းက.... ဘတ်ဒုံချောင်း၏ ကမ်းနံဘေးတွင် ရှိ၏။ ကမ်းနံဘေးဟု ဆိုသော်လည်း
ရေစပ်နှင့်က ကိုက် ၃၀ ခန့်မျှ ဝေးသေး၏။ ကမ်းနားတွင် လှေဆိပ်ရှိ၏။ တံတားတခု ထိုးထား၏။
သမ္ဗန်များ၊ လှေများ အမြဲလိုလို သွားလာနေတတ်ကြသည်။ ဗိုလ်မှူးချစ်လေးမောင် ဦးဆောင်ပြီး

ဝါးခယ်မရုံးထောင့်စခန်းအား သိမ်း၏။ မရ....။ သူတို့ဘက်မှ တပ်စိတ်မှု ၂ ယောက်နှင့်
ရဲဘော်တယောက် ကျကျစ်ရစ်ပြီး ဆုတ်ခဲ့ကြရသည်။

တိုက်ပွဲဟူသည်က ဤသို့ပင်....အနိုင်နှင့် အရှုံး ရှိစမြဲ။

သူကား... သူ့စစ်ကြောင်းများ မြို့သို့ဝင်၍ ရန်သူ့စခန်းများအား တိုက်လျှင်.... မြို့လူထုသို့
လမ်းကမ်းစာစောင်များ ဖြန့်ဝေခိုင်း၏။ လက်ကမ်းစာစောင်အား သူကိုယ်တိုင်ရေးပြီး
လက်နှိပ်စက်နှင့်ရိုက်၊ စာကူးစက်နှင့်ကူး၍ လူထုထံ ဖြန့်ဝေစေ၏။

‘ကျနော်တို့ အခုလို စစ်တိုက်တာ ကျနော်တို့ ကရင်အမျိုးသားအကျိုးအတွက်
သက်သက်မဟုတ်ပါဘူး။ အဖိနှိပ်ခံနေရတဲ့ လူမျိုးတိုင်း၊ လူတန်းစားတိုင်း လွတ်မြောက်ဖို့အတွက်
ကျနော်တို့ လာတိုက်တာပါ။ ကျနော်တို့မှာ ဘာသာရေး၊ လူမျိုးရေး၊ ခွဲခြားမှု မရှိပါ။ လူသားတိုင်း
ရသင့်တဲ့ မွေးရာပါလွတ်လပ်ခွင့်ကို ပြန်ရဖို့အတွက် အခုလို လာတိုက်တာပါ။ ဒါဟာ ခင်ဗျားတို့
ကျနော်တို့ရဲ့ လွတ်လပ်ခွင့် အတွက်ပါ။ ခုနက ပြောသလို လူတိုင်းလူတိုင်းအတွက်
မွေးရာပါအခွင့်အရေးဆိုတာ ရှိတယ်။ အခု ကျနော်တို့ ခင်ဗျားတို့တွေ အဖိနှိပ်ခံနေရတယ်။
အသတ်အဖြတ် ခံနေရတယ်။ မလွတ်လပ်ကြဘူး။ ဒီလို မလွတ်လပ်တဲ့အတွက်ကြောင့် ကျနော်တို့
တိုက်နေရတာပါ။ အခုလို ကျနော်တို့ တိုက်နေတာလည်း ဒီနေရာတစ်ခုထဲ မဟုတ်ပါဘူး။ နေရာအနှံ့မှာ
ကျနော်တို့ တိုက်နေပါတယ်။ ကျနော်တို့ကို နားလည်ပါ။ ကျနော်တို့ဟာ ကရင်တွေဖြစ်ပေမယ့်
လူသားတိုင်းအပေါ် ကိုယ်ချင်းစားတဲ့ စိတ်ဓာတ်ရှိပါတယ်။ ကျနော်တို့မူထဲမှာ ကရင်အမျိုးသားတွေ
လွတ်မြောက်ဖို့ပါသလို အခြားလူမျိုးတွေလည်း လွတ်မြောက်ပါစေ။ လွတ်လပ်ပါစေဆိုတဲ့
သဘောထား ရှိပါတယ်။’

သူ၏ စစ်ကြောင်းများက ရန်သူကိုလည်း စစ်ရေးအရ တိုက်ရ၏။ ပြီးလျှင် လူထုကိုလည်း
သူတို့ စစ်တိုက်ရသည့်အကြောင်း ရှင်းပြ၊ စည်းရုံးကြရ၏။ ။

ဗိုလ်ချုပ်ကျော်သောင်း (သို့မဟုတ်) ဘဝတက္ကသိုလ်မှ တပ်မင်းကြီး - အပိုင်း (၄)

(၁၂)

ရန်သူ၏ စစ်ရေးအရ ထိုးစစ်ကြီး များ ဆင်လာမှု က ဆက်တိုက်ပင်....။ ရွှေလင်းယုန် စစ်ဆင်ရေး၊ မိုးဟိန်း စစ်ဆင် ရေးများ ချမှတ်ပြီး မြစ်ဝ ကျွန်းပေါ်အား ထိုးစစ် ဆင်၏။ ရွှေလင်းယုန် အဆင့် ၁.၂.၃.၄.၅.၆။ မိုးဟိန်းအဆင့် ၁.၂.၃.....။ ရန်သူ၏ ဖြတ်လေးဖြတ် ကြောင့်လည်း သူတို့ သည် လူထုနှင့် အဆက်မရ....။ နောက်ဆုံး သူတို့ မြစ်ဝ ကျွန်းပေါ် တိုင်းမှ ဆုတ်ကြရန် ဆုံးဖြတ် ခဲ့ကြရ သည်။ သူတို့ အဖွဲ့တွင် ဗိုလ်ချုပ်မြမောင်လည်း ပါ၏။ အင်အားက ၁၀၀ ကျော်မည်။ ရဲမေ ၃-၄ ယောက်လည်း ပါ၏။

မြစ်ဝကျွန်းပေါ်မှသည် ပဲခူးရိုးမသို့

လှိုင်မြစ်ကို ကူးကြ၏။ “ည” တွင် ကူးကြရခြင်း ဖြစ်သည်။ လှိုင်မြစ်ကို ကူးကြပြီးနောက် သူတို့ တောလမ်းအတိုင်း ဆက်၍ ချီကြသည်။ နေထွက်လာပြီဆိုလျှင် ... သူတို့ နားကြ၏။ အိပ်ကြ၏။ တောထဲ၌ပုန်း၍ အိပ်ကြရခြင်း ဖြစ်သည်။ သူတို့ခရီးက လူမြင်ခံ၍ မဖြစ်။ သတင်းလုံခြုံမှုအား မျက်လုံးအိမ်သဖွယ် ထိန်းသိမ်းထားကြရသည်။ ည ရောက်လျှင် ခရီးထွက်။ နေ့ဆိုလျှင် အနားယူအိပ်စက်ကြနှင့် ၃ ရက်ခန့်ချီခဲ့ရာ ... “အမလွတ်” ရွာသို့ ရောက်သည်။ “အမလွတ်” ရွာတွင်ပင် သူတို့ နားကြ၏။ လူထုက ကောင်း၏။ သူတို့ကို ဝက်ပေါ်၍ ကျွေး၏။ ၃ ရက်လုံးလုံး ထမင်းမစားခဲ့ရ။ လမ်းတွင် အငတ်ငတ်အပြတ်ပြတ်နှင့် လာခဲ့ကြရသည်။ “အမလွတ်” ရွာတွင် သူတို့ ၂ ရက်မျှ နားကြ၏။ အမလွတ်ရွာက မျှော်၍ကြည့်လျှင် ပဲခူးရိုးမကြီးကို မြင်ရ၏။ ည ညတွင်မူ သာယာဝတီ၊ သုံးဆယ်ဘက်မှ မီးရောင်များ မြင်ရ၏။ နောက်တနေ့ ညတွင် သူတို့ “အမလွတ်” မှ ထွက်ကြ၏။ “အမလွတ်” ရွာမှ ထွက်ခဲ့ပြီးနောက် သူတို့ ပြည်-ရန်ကုန် ရထားလမ်းနှင့် ကားလမ်းကို ကူးကြ၏။ ရထားလမ်းနှင့် ကားလမ်းက မျဉ်းပြိုင်။ ကားလမ်းနှင့် ရထားလမ်းအား သူတို့ သတိထား၍ ကူးကြရ၏။ သူ့အဖွဲ့ကို အရင်ကူးစေ၏။ ပြီးလျှင် ဗိုလ်မှူးမောင်ချစ်၊ ဗိုလ်မှူးမြရင်.....၊ ဗိုလ်မှူးမြသိန်း.....၊ ဗိုလ်ချုပ်မြမောင်.....။

လမ်း၏ တဖက်တွင် ကိုင်းတောကြီး ရှိသည်။ ကိုင်းတောကြီးအတွင်း ကိုယ့်လူကိုယ် စစ်ကြရ၏။ လူစုံမှ သူတို့ ဆက်ထွက်ကြ၏။ ကိုင်းတောအတွင်းမှ သူတို့ တိုးထွက်ခဲ့ကြပြီးနောက် လယ်ကွင်းပြင်ကြီးအတွင်း ရောက်၏။ ကွင်းပြင်ကြီးက တဖျော်တခေါ် ကျယ်ပြန့်လှ၏။ ဤခရီး ဆုံးလျှင်မူ အရှေ့တွင် ပဲခူးရိုးမ။

(၁၃)

ပဲခူးရိုးမတွင် သူက ပဲခူးရိုးမတိုင်း၏ စစ်ဆင်ရေးမှူး တာဝန်ယူရ၏။ တဖက်တွင်လည်း နိုင်ငံရေးသင်တန်းများ ဖွင့်လှစ်ပြီး နိုင်ငံရေးသင်တန်းများ ပို့ချရသည်။ ယခင် မြစ်ဝကျွန်းပေါ်တိုင်းတွင် ရှိစဉ်ကလည်း သူသည် နိုင်ငံရေးသင်တန်းများ ပို့ချပေးခဲ့ရ၏။ မြစ်ဝကျွန်းပေါ်တိုင်း ခရိုင်အမှတ် (၂) နှင့် အမှတ် (၃) တို့တွင် ပို့ချခဲ့၏။ ခရိုင်အမှတ် (၂) က မြောင်းမြခရိုင်ဖြစ်ပြီး၊ အမှတ် (၃) ခရိုင်က ဟံသာဝတီခရိုင် ဖြစ်၏။ နိုင်ငံရေးမှူးတာဝန်နှင့် နိုင်ငံရေးသင်တန်းများ ပို့ချရသည့် တာဝန်များ ရှိလာသည့်အတွက် သူသည် နိုင်ငံရေးစာပေများအား လေ့လာဆည်းပူးရ၏။ နိုင်ငံရေးတွင်မူ သူ၏ လက်ဦးခေါင်းကို ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးက မန်းဘင်္ဂဖြစ်၏။ အင်းစိန်တိုက်ပွဲ အပြီးတွင် ၂ နှစ်ခန့် သူသည် မန်းဘင်္ဂ၏ ဘော်ဒါဂတ်အဖြစ်နှင့် အတူနေခဲ့ရင်း နိုင်ငံရေးအား လေ့လာထိတွေ့ခဲ့ရသည်။ လက်ဝဲစာပေကို သူသည် နှံ့နှံ့စပ်စပ်၊ ထဲထဲဝင်ဝင် လေ့လာခဲ့၏။ သူ၏ သင်တန်းတွင် မန်းဘင်္ဂ၏ ကရင်တော်လှန်ရေး သင်ကြားချက်...။ ကွန်မြူနစ်မူဝါဒ ကြေညာချက်စာတမ်း စသည့် ဘာသာရပ်များကိုလည်း ထည့်၍ သင်ကြားပို့ချ၏။

ပဲခူးရိုးမတွင် နိုင်ငံရေးသင်တန်းများကို “တောင်ညိုစခန်း” တွင် သူ ဖွင့်လှစ်၏။ ခက်ခက်ခဲခဲ၊ ကျပ်ကျပ်တည်းတည်းပင်....။ ရိက္ခာက သင်တန်းသားတဦးလျှင် တနေ့ ဆန်နို့ဆီဗူး ဗူးဝက်သာ ထုတ်ပေးနိုင်၏။ တခြား ဘာမှ မထုတ်ပေးနိုင်။ ရသည့် ဆန်နို့ဆီဗူး ဗူးတဝက်ကို စားလို့ရသည့် အသီးအရွက်မှန်သမျှ ခူး၍ ရောပြုပြီး စားကြရ၏။

၁၉၇၂ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ ၁၈ ရက်နေ့တွင် ဗိုလ်နေဝင်းက “အထူးစစ်ဆင်ရေးဌာနချုပ်” တခုကို ဖွဲ့၏။ “ဗဟိုရိုးမ စစ်ဆင်ရေးဌာနချုပ်” ဟုလည်း ခေါ်သည်။ ပဲခူးရိုးမရှိ KNUP ၊ BCP နှင့် မဒညတကို စစ်ဆင်ရေးကြီး ဆင်နွှဲရန်အတွက် ဖြစ်သည်။ ဗိုလ်မှူးကြီးခင်အုန်း ဗိုလ်မှူးကြီးသန်းတင်ကို ဌာနချုပ်မှူးများအဖြစ် တာဝန်ပေး၏။ စစ်ဆင်ရေးဌာနချုပ်က ပဲခူးရိုးမ စစ်ဆင်ရေးအား “အောင်စိုးမိုး စစ်ဆင်ရေး” နှင့် စ၏။

ပဲခူးရိုးမ တောင်ပေါ်တွင် ရွာပေါင်း ၃၀ မျှ ရှိ၏။ ဖြူးချောင်းဖျားတွင် တောင်ပေါ်ရွာ ၇ ရွာ၊

ရဲနွယ်ချောင်းဖျားတွင်က တောင်ပေါ်ရွာ ၁၄ ရွာ၊ ပဲခူးချောင်းဖျားတွင် တောင်ပေါ်ရွာ ၉ ရွာ ရှိကြ၏။ ထိုရွာများကို တောင်ပေါ်မှ မြေပြန့်သို့ အတင်းအဓမ္မ ရွာလုံးကျွတ် ပြောင်းရွှေ့၏။ တောင်ခြေရှိ ရွာများမှ လူထုကိုလည်း တောင်ပေါ်သို့ တက်ခွင့်မပြု....။ တင်းတင်းကျပ်ကျပ် တားမြစ်၏။ ပဲခူးရိုးမကြီးက သီးသန့် ကန့်သတ်နယ်မြေဖြစ်၍ နေသည်။ ဤတွင် “အောင်စိုးမိုး” စစ်ဆင်ရေး စ၏။ ပဲခူးရိုးမခုခံစစ်၌ အမျိုးသမီး ရဲမေများသည်လည်း ရွတ်ရွတ်ချုံ့ချုံ့ ရဲရဲဝံ့ဝံ့နှင့် တိုက်ပွဲဝင်ကြ၏။ KNUP မှ နမ့်ကျင်ရွှေ (ယခုကွယ်လွန်၊ ပဒိုမန်းရှာ၏ ဇနီး) BCP မှ (ဒေါ်) ညို (သခင်ချစ်သမီး)၊ (ဒေါ်)ခင်စိုးဝင်းနှင့် နန်းတင်ရွှေမှာ နာမည်ကြီး အမျိုးသမီး တိုက်ခိုက်ရေးမှူးများ ဖြစ်သည်။

(၁၄)

၁၉၇၄ ခုနှစ်တွင် မန်းဘင်္ဂ ဦးဆောင်ပြီး “ရိုးလူ” ကွန်ကရက်ကို ကျင်းပခဲ့၏။ “ရိုးလူ” ကွန်ကရက်မှ ညီညွတ်ရေး သဘောထားများ ချမှတ်နိုင်ခဲ့ကြသည်။ ပဲခူးရိုးမနှင့် မြစ်ဝကျွန်းပေါ်တိုင်းတွင် အခြေပြုရှိနေကြသည့် ဗိုလ်ချုပ်ကော်ထူး (ဗိုလ်ချုပ်ကျော်မြသန်း) ခေါင်းဆောင်သည့် KNUP နှင့် KNU ပေါင်းစည်းရေးအတွက် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြသည်။ ရိုးလူ ကွန်ကရက်၏ အခြေအနေများကို ဗိုလ်ချုပ်မြမောင်က ကြေးနန်းနှင့် လှမ်းခေါ်ပြီး သူ့ကို ပြောပြ၏။ ရှင်းပြ၏။ ရှေ့လုပ်ဆောင်ရမည့် အခြေအနေများကိုလည်း ဆွေးနွေး၏။ ထိုစဉ်က သူသည် ပဲခူးရိုးမ၏ ရှေ့တန်းတွင် ရန်သူတပ်မ (၇၇) နှင့် ရင်ဆိုင်၍ တိုက်ပွဲကို ကွပ်ကဲနေသည့် အချိန်ဖြစ်သည်။

ရန်သူသည် “အောင်စိုးမိုး” စစ်ဆင်ရေးကို အရှိန်မြှင့်၍ တိုက်၏။ ၁၉၇၅ ခုနှစ် မေလ ၁၅ ရက်နေ့ မွန်းလွဲ ၂ နာရီခန့်တွင် BCP ဥက္ကဋ္ဌ သခင်ဇင်နှင့် အထွေထွေအတွင်းရေးမှူး သခင်ချစ်တို့ တိုက်ပွဲအတွင်း သူရဲကောင်း ပီသစွာနှင့် ကျဆုံးခဲ့၏။ ကျောက်တံခါးမြို့နယ်အတွင်းရှိ “ဖွတ်ကျား” ချောင်းအနီး တိုက်ပွဲတွင် ဖြစ်သည်။ ဖွတ်ကျားချောင်းက ရဲနွယ်ချောင်းအတွင်း စီးဝင်သည့် ချောင်းလက်တက်တခု။

၁၉၇၅ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလတွင် သူတို့ ပဲခူးရိုးမမှ ဆုတ်ခွဲကြရ၏။ သူနှင့်အတူ ဗိုလ်ချုပ်မြမောင်လည်း ပါ၏။ အခြား KNUP မှ ခေါင်းဆောင်များလည်း ပါသည်။ သူတို့ ပဲခူးရိုးမမှ ဖာပွန်ခရိုင်ဘက်သို့ ဆုတ်လာကြသည်။ ၁၉၇၃ ခုနှစ်ကတည်းမှ တရုတ်ပြည်သို့သွားသည့် ဆရာကြီးစကောလယ်တောတို့၏ မြောက်ပိုင်းချီ အဖွဲ့သည်လည်း ပြန်ရောက်လာကြပြီး ဖာပွန်ခရိုင် “ဒူးဒီးဂေး” ရွာတွင် ပဲခူးရိုးမမှ ဆုတ်လာကြသည့် သူတို့အဖွဲ့နှင့် ဆုံကြ၏။ KNUP ခေါင်းဆောင်များ၊ “ဒူးဒီးဂေး” ရွာတွင်ပင် ပါတီကွန်ကရက်ကို ကျင်းပရန် စီစဉ်ကြသည်။ ဤကွန်ကရက်က KNUP ၏ ဆဋ္ဌမမြောက် ကွန်ကရက်ဖြစ်သည်။ ပြီးလျှင် KNUP ၏ နောက်ဆုံးသော ကွန်ကရက်လည်း

ဖြစ်သည်။ ဤကွန်ကရက်တွင် အမျိုးသား စည်းလုံးညီညွတ်ရေးအတွက် KNUP ကို ဖျက်သိမ်းပြီး၊
KNU အတွင်း၌ တပေါင်းတစည်းတည်း ပူးပေါင်း၍ ကရင့်အမျိုးသားရေးကို လုပ်ဆောင်ကြရန်
ဆွေးနွေးကြ၏။ KNUP ဖျက်သိမ်းရေးကို သဘောမတူသူတို့ အချို့ရှိ၏။ သို့သော်
ကွန်ကရက်တွင်မူ အများစုက ဆန္ဒပြုသဖြင့် ဆုံးဖြတ်လိုက်ကြ၏။

‘ဒူးဒါးဂေး’ ကွန်ကရက်ပြီးသည့်နောက် ဗိုလ်ချုပ်မြမောင်နှင့်အတူ သူသည် ‘မာနယ်ပလော’ သို့
တက်ခဲ့၏။ ‘မာနယ်ပလော’ မှသည် ကရင့်တော်လှန်ရေးခရီး သူ ... ဆက်၍ ချီမည်။

(၁၅)

မာနယ်ပလောသို့ ရောက်ပြီးနောက် ရှေ့တန်းခံကတုတ်တခုဖြစ်သည့် ‘ဝမ်းခခံတပ်’ တွင် KNLA
အထူးတပ်ရင်း ၁၀၁ ၏ အကြံပေးအရာရှိအဖြစ်ဖြင့် ရဲဘော်များနှင့်အတူနေ၍ ခုခံစစ် ဆင်နွှဲ၏။
တဖက်တွင်မူ KNU ၏ ဗဟိုကော်မတီဝင်တဦးအဖြစ်နှင့် နိုင်ငံရေးစည်းရုံးရေး တာဝန်များ
ထမ်းဆောင်သည်။ ၁၉၉၁ ခုနှစ်တွင် KNU ၏ ၁၀ ကြိမ်မြောက် ကွန်ကရက်ကို ‘မာနယ်ပလော’ တွင်
ပြုလုပ်၏။ သူလည်း ကွန်ကရက်သို့ တက်ရောက်သည်။ ကွန်ကရက်မှ သူ့ကို ကရင့်အမျိုးသား
ကာကွယ်ရေးတပ်မတော် (KNDO) ၏ စစ်ဦးစီးချုပ်အဖြစ် တာဝန်ပေးသည်။ သူ ဦးစီးကွပ်ကဲရသည့်
KNDO တပ်ရင်းများက KNU ၏ ခရိုင်တိုင်းတွင် တပ်ရင်း တရင်းစီ ရှိကြ၏။

၁၉၉၅ ခုနှစ်တွင် ‘ဝမ်းခခံတပ်’ ကျ၏။ ဝမ်းခကျပြီးသည့်နောက် သူသည် ဒူးပလာယာခရိုင်သို့
ပြောင်းရွှေ့ခဲ့၏။ သူ၏ အသက်က ၇၀ ပင် ကျော်လွန်၍နေပြီ။ စိတ်ဓာတ်က ကြံ့ခိုင်ဆဲ.....။
ကျန်းမာရေးကလည်း ကောင်းသည်ဟု ဆိုရမည်။ KNDO ၏ စစ်ဦးစီးချုပ်တာဝန်များအား
တတ်ကြွထက်သန်စွာ ထမ်းဆောင်ဆဲ.....။ စခန်းသစ်နှင့် ဒူးပလာယာခရိုင်၏ အခြေခံစခန်းများ
ကျခဲ့ပြီသည့်နောက်တွင်မူ သူသည် နိဗ္ဗိဒုက္ခသည်စခန်းရှိ နေအိမ်တွင် မိသားစုနှင့် အနေများလာ၏။
ဇရာကလည်း သူ့အား ဖိစီးစပြုလာပြီ.....။ စိတ်ဓာတ်နှင့် ခန္ဓာ ... အားပြိုင်မှုအကြား၌ သူသည်
တော်လှန်ရေးသမားပီသစွာ ရှင်သန်နေဆဲ။ ဇရာက စက္ကန့်မခြား ရှေ့တိုး၍ သူ့ကို
ထိုးနှက်လာသည်။ စိတ်ဓာတ်ရေးရာအရ ကြံ့ခိုင်ဆဲဖြစ်သော်လည်း ရုပ်ခန္ဓာက လျော့လျော့ရဲရဲ။
ပြိုကွဲစ ပြုလာလေပြီ.....။ ၂၀၀၄ ခုနှစ်တွင် သူသည် KNDO စစ်ဦးစီးချုပ်တာဝန်မှ အနားယူလိုက်ရ၏။
ပြီးလျှင် KNDO စစ်ဦးစီးချုပ်နေရာကို သူ၏ ဒု-စစ်ဦးစီးချုပ်ဖြစ်သူ ဗိုလ်မှူးချုပ် မန်းကျော်ဖေသို့
လွှဲပေးခဲ့၏။ သူကား KNDO စစ်ဦးစီးချုပ်သစ် ဗိုလ်မှူးချုပ် မန်းကျော်ဖေကို တွေ့တိုင်း
တဖွဖွပြော၏။ တသသမှာ၏။

‘မန်းကျော်ဖေ မင်း ရေဒီယိုနားထောင်ပါ။ သတင်းစာဖတ်ပါ။ ပြည်တွင်းပြည်ပ အခြေအနေ လေ့လာပါ။ ကျရာတာဝန်ကို သတ္တိရှိရှိ လုပ်ပါ။ တော်လှန်ရေးကို တော်လှန်တဲ့ မျိုးချစ်သဘောတရားနှင့် ရင်းပြီးလုပ်ပါ။ ငါတို့ဟာ နိုင်ငံရေးအသိနှင့် တော်လှန်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်တယ်။ KNU မူနဲ့ ကင်းကွာတဲ့ အလုပ်မှန်သမျှ ဘာမှ မလုပ်ပါနဲ့။ ငါတို့နဲ့အတူ မကုန်ခမ်းနိုင်တဲ့အားဟာ တော်လှန်တဲ့ ပြည်သူလူထုမှာ ရှိတယ်။ လူမျိုးစု မဟာမိတ်မှာ ရှိတယ်။ ငါတို့ အမျိုးသားတွေအပေါ် စာနာထောက်ထားတဲ့ ကမ္ဘာ့နိုင်ငံတွေမှာ ရှိတယ်။ ဒါကြောင့် တော်လှန်ရေးအပေါ် သစ္စာရှိရှိ လုပ်သွားရင် အောင်ပွဲပန်းတိုင် မုချရောက်မယ်။ တော်လှန်ရေးကို သစ္စာရှိရှိ ဆက်လုပ်ပါ။ ငါ အသက်ကြီးပြီ။ ငါ မလှုပ်ရှားနိုင်တော့ဘူး။ ကိုယ်ထိလက်ရောက် မလုပ်နိုင်လည်း အကြံဉာဏ်ကိုတော့ သေတဲ့အထိ ပေးသွားမယ်။ မင်းတို့ကို ငါ ယုံကြည်တယ်။ တော်လှန်ရေးအောင်ပွဲခံတဲ့အထိ လုပ်ကြပါ’

၂၀၀၇ ခုနှစ် မတ်လ ၃၁ ရက်နေ့တွင် သူ ကွယ်လွန်ခဲ့၏။ သူ၏ ရုပ်ကလာပ်ကို နှစ်ပေါင်း ၂၀ တိတိ သူ တာဝန်ယူခဲ့သည့် အထူးတပ်ရင်း ၁၀၁ ၏ သူရဲကောင်းဗိမာန်တွင် ဂူသွင်းမြှုပ်နှံခဲ့၏။ မြေဝသုန်က ဂုဏ်ပြုအပ်သည့် သူရဲကောင်းတဦးကို ထွေးပွေထားခဲ့ပြီ။

‘ညလွှာကိုခွဲ

မှောင်ရိပ်မဲကြား

ပတ္တမြားပွင့်

မီးကျည်ပွင့်သို့

ရင့်ရင့် မောင်းမောင်း

ခေါင်းမော့ လည်ချို

နှင်းဆီနီများ

အားကျစရာပါပဲလေ။ ။’

(ဝင်းတင့်ထွန်း၏ ‘‘နိုးနေသော လင်္ကာသည်’’ မှ)

ကိုးကား

- ခိုင်မာကျော်ဇော စုစည်းတင်ပြသည့် ဗိုလ်ချုပ်ကျော်သောင်း ဘဝအစိတ်အပိုင်းများ
- သနုထူဂျာနယ်များ
- နိုင်ငံသစ် စာစောင်များ
- ဝင်းတင့်ထွန်း၏ အမှောင်ကြားက ဗမာပြည်
- မြတ်ထန်၏ တိုင်းပြည်က နနု မုန်တိုင်းက ထန်ထန်
- ဗိုလ်မှူးကြီးဟောင်း တင်မောင်၏ မုန်တိုင်းလွန်သော်
- ဇင်-ချစ် နောက်ဆုံးနေ့
- စောဘိုမြ၏ ဗိုလ်ချုပ်မြ
- ဖူးကီးဒို၏ မန်းဘဝံနှင့် ကရင့်တော်လှန်ရေး
- တင်မောင်သန်း၏ သခင်နိုင်ငံတော်
- သရာသာထို၏ ကရင်နှင့် နိုင်ငံရေးပြဿနာ
- NDD သုတေသနနှင့် မှတ်တမ်းတင်ဌာနမှ ထုတ်ဝေသည့် မြန်မာပြည် ရွေးကောက်ပွဲများနှင့် ပြည်သူတို့၏ နိုင်ငံရေးအရ ပါဝင်မှု